

Aiaró

noves i parers

revista mensual d' informació local

maig 1992 • número 0 • 200 ptes.

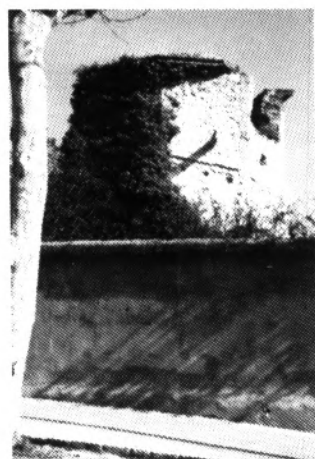

I NDEX

* Editorial	3
* Informació local:	
-Punt d'atenció continuada de Binissalem	4
-Reunió informativa del PSIB-PSOE	5
-Voravives i fanals de l'Avinguda	
-Canvi de Secretari	
-Abocador de fems	
-Taller de tapissos i catifes	6
-Curs de pintura	
-Associació de mestresses de casa	
-Al·legacions del GOB	
-Campanya de neteja de jaciments arqueològics	
* Pel Forat del pany: Amb rodes en lloc de peus	8
* Racó d'història: Recordant la II República	12
* Intercanvi amb Alemanya	14
* Món natural	15
* Música	16
* Cinèfils: Casablanca	18
* Perruqueria	19
* Esports	20
-Futbol	
-Bàsquet	
* Cuina: pastís de salmó	22
* Societat	22
* Passatemps	22
* Novetats a la biblioteca de la Fundació «La Caixa»	22-23
* Agenda	23
* Pebre de cirereta	23
* Còmic	24

* Entrevista a Jaume Bombo

10

-Fàbrica d'electricitat

Informació local

4

-Depuradora

* Construcció del Centre Sanitari

13

Alaró
noves i parers

NÚM. 0
SUMARI

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
Delegació d'Alaró.

Presidenta:

Carme Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal
Joan Amengual i Agulló
Mercè Amengual i Agulló
Margarida Simonet i Riera
Francesc Coll i Rotger
Tomeu Simonet i Riera
Julio Raneda i Calvete
Victòria Fiske

Col·laboradors/es:

Dingo
Margarida Perelló
Miquel Llinàs
Catalina Simonet
Andreu Vidal
Sion Coll
Grup Excursionista
Mestresses de casa
Andreu Mateu
Pere Rosselló

Fotografia:

Andreu Quintana

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Manacor

*Els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

E DITORIAL

Aquesta revista neix com un intent, que es materialitza ara a les vostres mans, de dotar aquest poble d'una publicació, a través de la qual es puguin percebre les línies del present, el passat i el futur que marquen, han marcat i marcaran la vida dels alaroners.

La Delegació d'Alaró de l'Obra Cultural Balear, conscient de la necessitat d'omplir aquest buit generat per la manca d'una publicació regular, vol posar a l'abast de tots l'organització que ha fet possible aquest número 0 d'Alaró. **Noves i papers** perquè tots aquells que vulgueu ser portadors de notícies o que tengueu una opinió qualsevol ho pugueu manifestar a través d'un mitjà escrit.

Alaró és un poble que apareix comptades vegades als mitjans de comunicació de les Balears, en els quals gairebé sembla prohibit, però és una vila que compta amb una ràdio i una televisió que emeten de manera regular i que han aconseguit sobreviure gràcies a l'esforç de molts i a subvencions.

Aquesta revista que veieu ara pretén fer-se un lloc cada mes dins les vostres cases, entrar-hi per informar-vos del que passa al carrer, del que es decideix a l'Ajuntament, del que feim els que vivim aquí, i pretén encara recollir els pensaments i les opinions dels uns, dels altres i dels de més enllà, i que no hi vulgui quedar exclòs ningú!. I amb aquestes paraules no volem sinó deixar ben clar que la iniciativa d'aquesta publicació surt d'una entitat, com és ara Obra Cultural Balear Delegació d'Alaró, els socis de la qual no ho són en qualitat d'una ideologia política determinada, amb jerarquies de la llum o contraclaror, sense que això n'hagi d'implicar un desinterès. Per això, i més coses encara, és necessari que tots hi col·laborem, en la mesura de les possibilitats de cadascú, perquè aquest projecte que era ahir i que avui podem tocar amb les nostres mans tenguí una continuïtat dins el poble i dins les nostres llars.

P.A.C.

Durant aquest darrer mes, ha estat en boca de tothom una paraula fins ara desconeguda pels alaroners, almenys per la gran majoria, i que respon al nom de P.A.C. Amb aquestes sigles es denomina el Punt d'Atenció Continuada que s'inaugurà el passat mes de març a Binissalem després d'intenses negociacions entre Alaró, Consell Sencelles i l'esmentat poble veïnat que, al cap i a la fi, són els que comprenen el radi d'acció d'aquest nou centre sanitari. Però la història i naixement d'aquests centres es remunta anys enrera; de fet, l'instal·lat a Binissalem és un dels darrers que s'han posat en funcionament. La idea partí de la Insalut en col·laboració amb el Ministeri de Sanitat, els quals elaboraren i dugueren a terme un pla per a la construcció dels esmentats centres, establint-ne una xarxa per tot l'estat espanyol (incloses les Illes Balears), basant-se per això en criteris de població, comunicacions i d'altres. La posada en marxa d'aquestes petites clíniques responia a tres objectius ben clars: el descongestionament dels saturats hospitals estatals com Son Dureta; donar al ciutadà una assistència durant les 24 hores del dia i millorar de manera indirecta la situació laboral del col·lectiu sanitari, ja que atendran vuit hores cada dia, enfront de les vint-i-quatre que havien de suportar els metges en haver d'estar disponibles a qualsevol hora del dia.

Durant aquests darrers anys s'han anat edificant centres com aquests a Vilafranca, Sta. Maria, Palma, que compta amb tres, i altres llocs; indicant així que no som els pioners en aquesta matèria. L'edificació del centre a Binissalem es va dur a terme, com hem dit, després de laborioses negociacions entre els batles i representants de sanitat dels fitats consistoris. Els problemes es presentaren en el tema de la ubicació: el nostre batle defensava la proposta de construir-lo a Alaró; el de Consell considerava que, essent aquesta vila la més propera a Palma, s'havia d'instal·lar allà, perquè en cas d'haver de traslladar el pacient a Palma era Consell la ubicació més adequada.

(PAC) Punt d'Atenció Continuada. Binissalem

Però, finalment es va construir a Binissalem resolució que responia a criteris de població, ja que aquest poble és el que poseeix el major nombre d'habitants de les tres viles.

Finalment es va construir a Binissalem resolució que responia a criteris de població

L'horari de visites al poble serà de les 9 h. fins a les 12 h. d'aquesta hora fins més o menys les 3 h. es duran a terme les consultes al dispensari municipal i, a partir de les 17 h. fins a les 9 h. del matí, el P.A.C. estarà en funcionament.

Cal, però, explicar el funcionament d'aquest centre, ja que necessàriament ens haurem d'acostumar a visitar-lo; doncs els metges no ens visitaran a domicili fora del seu horari com fins ara ens ho havien fet. L'horari de visites al poble serà de les 9 h. fins a les 12 h., d'aquesta hora fins més o menys les 3 h. es duran a terme les consultes al dispensari municipal i, a partir de les 17 h. fins a les 9 h. del matí, el P.A.C. estarà en funcionament; és a dir, si vostè té una urgència entre aquestes hores, haurà d'acudir al centre de Binissalem, ja que a Alaró no hi haurà metges de guàrdia.

Al centre, hi haurà sempre un metge de qualcun dels tres pobles i una ATS, aquest nombre es veurà incrementat en dos metges durant els caps de setmana. En aquest centre s'atendran estrictament les urgències; els altres casos (receptes, parts de baixa, anàlisis i situacions que no revertesquin gravetat) no seran ateses; a més, serà qüestió indispensable presentar el carnet de la Seguretat Social per a ser atès.

Cal tenir present, en darrer lloc, que aquest centre sanitari està equipat per atendre primers auxilis; pel que, si se'n presenta un cas greu serà millor acudir directament a Palma.

Reunió Informativa del PSIB-PSOE

El passat dia 12 de març es va dur a terme al local el PSOE d'Alaró, una reunió informativa. Hi van assistir Joan Mesquida, responsable de finances del PSOE Balear, acompanyat pel Batle d'Alaró i unes trenta persones.

Joan Mesquida va tractar diversos temes, destacant, entre d'altres, el tema de les competències i l'acord de finançament autonòmic. Quan a les competències va anomenar les de policia, educació (que no les tindrem fins el 1996) i la de sanitat, de la qual Joan Mesquida va dir que «és tan complicada aquesta competència que hi ha CC.AA com la de Catalunya que la tornarien al govern central».

Sobre el pacte de finançament autonòmic, va manifestar que el PSOE havia adoptat unes postures més radicals que el PP per tal d'aconseguir un major finançament i un increment de diners, cosa que va provocar reticències entre el seu partit i el govern central.

A continuació va destacar el tema del pla d'oferta turística, del qual va resumir els objectius del seu partit que els basaven en una restricció de la construcció i un millor condicionament dels hotels, revitalització de les zones d'interior i promoció del turisme rural.

Voravies i fanals

A la Comissió de Govern celebrada el 27 de novembre de l'any passat es va adjudicar a l'empresa Riusech e Hijos S.A. l'obra de voravies i col·locació de fanals a l'Avinguda de la Constitució.

Aquesta obra entra dins el Pla d'Obres i Serveis per a 1992 que convoca anualment el Consell Insular de Mallorca —CIM— i està presupostada en 20.803.000 ptes, 15.602.250 ptes. de les quals seran aportades pel CIM i la resta, 5.200.750 ptes., per l'Ajuntament d'Alaró.

L'obra consisteix concretament a canviar tot l'enrajolat d'ambdues vores de l'Avinguda a més d'instal·lar-hi una vintena de fanals.

Panoràmica el carrer Campanar.

Sobre la fàbrica d'electricitat

Els propietaris del solar on estan ubicades les restes de la que va ser la primera fàbrica d'electricitat de Mallorca varen sol·licitar a l'Ajuntament permís per enderrocar-la.

La Comissió de Govern va tenir la prudència, abans de prendre alguna decisió, de sol·licitar a la Direcció General de Patrimoni de la Comunitat Autònoma un informe respecte a l'esmentada fàbrica d'electricitat.

Segons ha pogut saber aquesta redacció, la Direcció General del Patrimoni ha desaconsellat d'autoritzar-ne l'enderrocament pel valor històric que tenen aquestes restes.

Ara tan sols podem esperar que en benefici de tothom les respectives institucions públiques arribin a un acord amb els propietaris d'aquest solar perquè passi a ser de titularitat pública i, acte seguit, es pugui procedir a la seva restauració.

Secretari

El 16 de desembre de 1991, Joan Bassa i Vallori, que havia estat secreta-

ri-interventor de l'Ajuntament d'Alaró des del 18 de setembre de 1981, abandonà la Secretaria-Intervenció d'aquest Ajuntament i prengué possessió de la de Binissalem. Les tasques generades des que es produí la vacant han estat realitzades per Pere Guasp. A partir del mes d'abril, Jaume Nadal i Bestard, secretari-interventor de l'Ajuntament de Mancor de la Vall, ocuparà la vacant del senyor Bassa i serà a l'Ajuntament d'Alaró el dilluns, el dimecres i el divendres fins que la plaça surti a concurs.

Abocador de fems

L'Ajuntament d'Alaró indemnitzarà el senyor Quiñones i Rosselló amb la quantitat de 4.250.000 ptes. mitjançant una concessió a contractistes per un període de 10 anys i per la quantitat de 4.500.000 ptes.

Aquesta indemnització es produeix després que, el 24 de maig de 1989, el senyor Quiñones, propietari de la finca de s'Olivaret, interposàs una demanda contra l'Ajuntament d'Alaró en la qual sol·licitava l'anul·lació de la pretesa legalització d'un abocador de fems, situat al costat de la finca del senyor Quiñones, ja que aquesta legalització

INFORMACIÓ LOCAL

no era conforme amb l'Ordenament jurídic i, per tant, sol·licitava el tancament de l'abocador amb la conseqüent neteja i desinfecció, a més de la construcció d'un talús entre la finca i l'abocador.

La demanda del senyor Quiñones es basava en el fet que l'abocador podia generar certs perjudicis a la finca veïna, de la qual és propietari, i haver-ne impedit la venda.

Taller de tapissos i catifes

Un taller d'aquest tipus és força interessant, no només pel fet de possibilitar fer al poble aspectes que el mantenen, sinó també perquè ens estalvia el trasllat continu a Ciutat per a realitzar activitats que ens interessin.

El taller va començar dia 3 de Març i cada dilluns i dimecres de 18 a 20 h. al Saló de l'Ajuntament es treballa una tècnica que és prou lúdica i creativa alhora. El contingut consisteix en el coneixement previ de la tècnica del tapís i del macramé: tipus de fil, eines adequades..., per passar tot seguit a la realització, és a dir, el muntatge de l'urdimbre i l'inici de la rama. La combinació de diferents colors i usos dona com a resultat un bonic element d'ornamentació.

Tot i que els dies de feina són el dilluns i dimecres, es té previst afegir el dissabte i així fer arribar el taller a més persones.

Per a més informació podeu telefonar al núm. 87 92 16 i demanau per na Bàrbara.

Depuradora

Segons informacions recollides de fonts municipals la futura depuradora d'aigües residuals del nostre poble ja està enllestida i a punt d'entrar en funcionament.

L'adquisició dels terrenys varen costar 7 milions de pesetes, mentre que l'obra n'ha costat 65.291.309.

Ara només queda que l'Ajuntament i la Conselleria d'Obres Públiques arribin a un acord referent a la gestió i manteniment de les instal·lacions.

Curs de pintura

Organitzat per n'Ivonne Brill, pretén oferir classes de pintura a persones amb una certa inquietud pictòrica.

El curs començarà dia 3 d'Octubre, i dos pics per setmana, hi ha dos torns, el dimarts i el dijous, es reuneixen a l'escola pública per a treballar la tècnica d'aquarel·la i oli.

L'Octubre pròxim s'iniciarà una altra vegada un nou curs davant l'interès que ha despertat l'activitat.

Si voleu saber qualche altra cosa el tlf. de n'Ivonne és el 87 90 58.

Associació de mestresses de casa

Parlant amb elles podem conèixer d'on va sorgir la idea, quin fou el seu començament, els tràmits que es feren i moltes altres qüestions referides a un col·lectiu de dones que han decidit organitzar-se per a realitzar una sèrie d'activitats que són del seu interès, ja siguin conferències, cursets... etc.

En començaren a parlar anant a classes de pintura i sense deixar-ho refredar contactaren amb la Conselleria de Cultura que els aconsellà dirigir-se a una de les associacions de dones existents a Ciutat, la Nuredduna en concret.

Associant-se podrien aconseguir més facilitats pel que fa a subvencions, coneixement d'activitats fetes per altres agrupacions, trobades, etc...

El nombre d'associades, el fet de ser-ho comporta una sèrie d'avantatges, és prou nombrós, el que suposa un punt motivador a l'hora de programar

noves activitats.

Agrupació sense cap ànim polític, està realitzant en aquests moments un curs de cuina, d'onze setmanes de durada, on associades i sense associars descobreixen el plaer de realitzar nous plats.

A més a més es té previst, a mitjans setembre, treure un programa d'activitats per a tot l'any.

Només ens queda des d'aquí donar-los coratge i seguir endavant.

Al·legacions del GOB

Un empresari dedicat al negoci dels materials de construcció, amb la finalitat de legalitzar les instal·lacions ubicades a una finca de sòl rústic, a la voreta de la carretera Alaró-Consell, i que consisteixen en una deplorable escampadissa de blocs, vigues, munts de grava, pedres, etc., va sol·licitar a l'Ajuntament que declaràs «d'interès social» l'ús que es fa d'aquesta finca. L'Ajuntament va accedir i va remetre l'expedient a la Comissió Insular d'Urbanisme perquè n'hi digués la darrera paraula.

En el període d'informació pública el G.O.B. va presentar les següents al·legacions contra la declaració d'interès social:

«I. No es tracta de cap ampliació de magatzem sinó d'un intent de legalitzar i ampliar una situació clarament il·legal que des de fa un cert temps es dona en aquesta finca. Aquesta zona té la classificació de sòl no urbanitzable i mai ha tengut cap autorització d'ús indus-

Forn Nou

PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARO (Mallorca)

INFORMACIÓ LOCAL

Panoràmica de la plaça de l'Ajuntament.

trial o de serveis.

II. En aquesta finca s'ha construït una edificació sense cap tipus d'autorització i sobretot sense la declaració d'interès social.

III. Al terme municipal d'Alaró existeixen des de fa uns anys uns terrenys classificats com urbanitzables i qualificats com a industrials on lògicament s'hi han de situar els usos com el que ara es posa a informació pública. De fet el Decret 75/1989 al seu article 3r. diu que es podran autoritzar dins sòls rústics aquest tipus d'instal·lacions dins el terme municipal on en els municipis confrontants que no hi hagi un polígon industrial amb capacitat no exhaurida. De fet a Santa Maria ja s'ha aprovat el Pla Parcial del polígon de Son Llaüt.

IV. La modificació del traçat de la carretera de Consell a Alaró (en els seus arguments l'esmentat empresari ofereix un petit tros de la finca per rectificar la carretera) és tan insignificant que gairebé no incideix amb la seva millora. La vertadera millora suposaria agafar una part important de la parcel·la que ara es vol declarar d'interès social.

V. Amb aquesta instal·lació es desvirtuen totalment les NN.SS. d'Alaró

actualment vigents, ja que no té cap sentit l'autorització d'una obra dins sòl rústic que hi ha uns terrenys més aptes per a aquest tipus d'usos».

Es dona la circumstància que els mateixos promotors d'aquest magatzem de materials de construcció són els responsables de l'obertura d'un camí a una zona protegida per la Llei d'Espais Naturals, com és «s'Estret», sense cap tipus de permís i provocant una important destrossa. A més a més han abocat una gran quantitat d'escombreries a una finca rústica situada a «Sa Creueta».

Tot això amb el consentiment dels responsables municipals que no han fet gens de cas a les denúncies presentades pel grup ecologista.

**Campanya de neteja,
manteniment i
senyalització de
jaciments arqueològics**

L'Ajuntament d'Alaró ha posat en

marxa al nostre municipi la C.N.M.S.J.A Joan Manuel Pons serà el director d'aquesta campanya que pretén la recuperació dels nostres monuments prehistòrics. Pareix mentida que encara ningú s'hagués preocupat per una part tan important de la nostra història, sobretot tenint en compte els beneficis que donen les visites. El primer pas que s'haurà de donar serà el de netejar els talaiots i restaurar els més afectats per l'abandó a què han estat sotmesos. Un altre objectiu d'aquesta campanya és el d'aconseguir que aquests monuments puguin ésser visitats, per això s'haurà d'arribar a acords amb els propietaris de les finques.

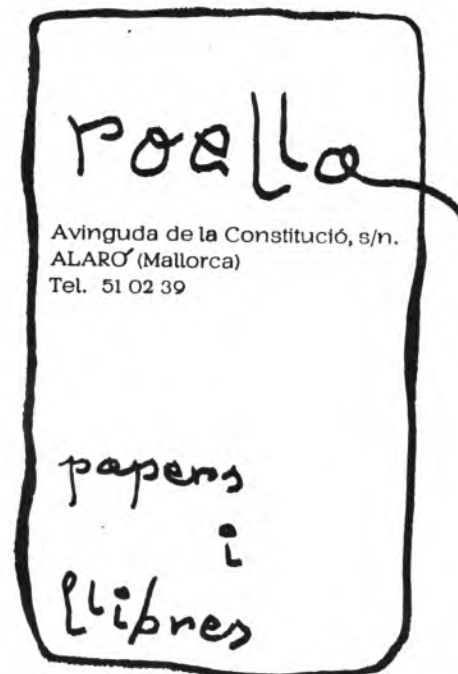
Mossen Guasp l'any 1973 va fer una valoració dels jaciments arqueològics d'Alaró i ja criticava la deterioració i l'oblit que sofrien. A n'aquesta valoració M. Guasp destacava els següents monuments:

El Claper des Gegant-S'Alcadena: Talaiot aïllat de planta circular.

Puig de S'Aspit-Banyols: Talaiot aïllat de planta circular.

S'Era Vella-Can Cabrit: Poblat talaiòtic. Destaca un Talaiot de planta rectangular.

Queda clar que a Alaró hi hagué una gran activitat en temps prehistòrics i per això celebrem que comenci a haver preocupació per conservar aquests monuments.

P EL FORAT DEL PANY

«Amb rodes enlloc de peus»

Són com a gavines en vol ras; se sent una remor profunda i sorda, de pedres arrossegades per la mar, i, de sobte, l'estol de monopatinadors cobreix l'ample del carrer entre escalts de rialles joves. Feia uns mesos que no se'ls sentia i hom diria que són d'una espècie que estima la claror i, fins i tot, no seria gens d'extranyar que hivernessin en qualche amagatall i l'aguait del bon temps; aleshores, revifen i tornen a omplir el buit dels carrers amb els seu renou.

Qui són aquests esportistes? O potser no ho són, esportiestes i tan sols juguen... Quina diferència hi ha, realment, entre els dos mots? Ells no es fan aquestes preguntes, ni tampoc d'altres; ells senzillament agafen els monopatinats i s'emballen costa per avall, aprofiten l'ocasió per fer botar les taules -ells al damunt- o bé, si més no, planegen les voravies i aterren allà on ningú no ho faria mai.

Hem volgut parlar d'aquesta modalitat de patinatge amb un grupet de joves d'Alaró, en Xisco, Fèlix, David, Jonhatan i Vicenç i el que ve és el resultat de la xerrada.

A Alaró, ens diuen, hi ha una bona grapada de monopatinadors: de vint a vint-i-cinc al.lots. Perquè, curiosament, els joves que practiquen aquest tipus de patinatge són al.lots, sense que s'hagi vist encara una al.lota qualcant un monopatí. Vol dir això que només és un esport-joc de mascles? No ho sembla si pensam que no és necessària una preparació especial; és la pràctica acumulada damunt la taula que dona l'experiència. Passa el mateix amb les bicicletes, i els nostres camins són testimonis de moltíssimes al.lotes qualcant amb «bicis» i, en canvi, no hem trobat cap d'elles damunt un monopatí. Elles, però, tenen la darrera paraula.

Tots ells començaren des de nins amb taules «de jugueta», n'han après com se n'aprenen tantes de coses: a cops i tornar a provar. Molt d'ells tenen a n'Ivo i al seu germà com a iniciadors de les seves primeres rodades. Dominar el monopatí no és gaire difícil, diuen. El més feixuc arriba quan un

Grup de monopatins: Xisco, David, Andreu, Fèlix i Vicenç.

vol fer cabrioles; en aquest moment se necessita molta de voluntat i disciplina, i s'obté qualche èxit en mig de nombrosos fracassos. Finalment, però ho aconseguiran i una rialla de felicitat il·luminarà el rostre del neòfit i dels seus amics.

També és important, per a la pràctica del monopatí, la qualitat dels utilatges (les taules, els rodaments, rodes i eixos). S'hi troben al mercat diferents marques i qualitats, i els preus van de les 30.000 pessetes fins on se vulgui/pugui pagar. S'ha de tenir en compte, tanmateix, el que se vol fer amb el monopatí, doncs, per a les cabrioles s'han d'emprar rodes especials (així com eixos i rodaments), i d'altres per a la velocitat. A les botigues se'n pot com-

prar tot l'aparell sencer o bé per peces, i fer-se el propi monopatí.

Totes les marques tenen noms estrangers (anglo-saxons), ja que és Nord-Americà la font d'on brollen tots els nous «divertiments». Les xifres econòmiques d'aquesta indústria, als USA, tenen un caramull de zeros, i se calculen en dòllars; Al nostre país és un fenòmen encara, recent però hom pot trobar un parell de revistes, així com vídeos amb competicions i exhibicions enregistrats principalment als USA i a la resta d'Europa.

Un altre aspecte d'aquest món és l'equip, no rellevant -pel que fa als nostres joves amics- que hi afegeix una bona quota de seguretat: genollera, colzera, casc, sense oblidar les sabates

DEL FORAT DEL PANY

Ells senzillament agafen els monopatins i s'embalen costa per avall, aprofiten l'ocasió per fer botar les taules -ells al damunt- o bé, si més no, planegen les voravies i aterren allà on ningú no ho faria mai.

L'equilibri és fonamental per mantenir-se damunt la taula del monopati.

Modalitat oli.

com saben ben bé les seves mares.

Els nostres interlocutors tenen una edat voltant els 13 anys, i la imatge, el «look», no els impressiona massa. Hi ha, de totes, un estil propi, una manera de ser, d'estar amb el monopati que hi confereix un senyal; a les ciutats són una tribu urbana més, que se distingeix

de les altres per la roba i l'equip, el llenguatge, la música, els indrets que freqüenten. Aquí, a Alaró, els nostres monopatinadors són més polivalents i també els hi agraden força altres esports i jocs.

Els hi demanem si hi ha qualche

El que se necessitaria no comporta, de fet, moltes despeses: unes pistes de ciment, un parell de rampes de diferent disseny i poca cosa més. Això és el que ens diuen els al.lots. Tot arribarà...

club on se trobin tots plegats i parlin de les seves coses i organitzin exhibicions, però la resposta ha estat negativa, i llevat de Palma -on sí existeixen clubs-, no en saben de cap més, ni al poble ni a la comarca. Tanmateix, a Ciutat en fa de temps que corren els monopatins i ja disposen d'instal·lacions adequades per a aquest esport. Les pistes, al nostre poble, són els carrers i les costes; les cabrioles es fan damunt la voravia o amb «paliers» hàbilment truncats, i d'altres invents forjats per la imaginació dels monopatinadors.

El que se necessitaria no comporta, de fet, moltes despeses: unes pistes de ciment, un parell de rampes de diferent disseny i poca cosa més. I tothom sortiria guanyant en seguretat. Això és el que ens diuen els al.lots. Tot arribarà...

I com la sang jove no té aturall, els nostres amics frisen en anar al carrer amb els seus monopatins i oferir-nos una acurada selecció de cabrioles, com ho demostren les fotos que acompanyen aquest reportatge.

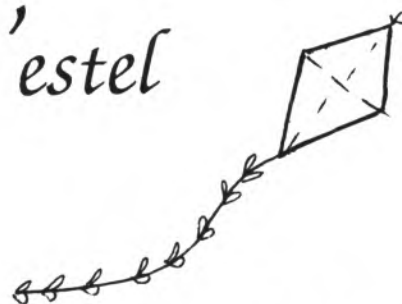
Julio Raneda

MESÓN GALLEGO BAR-RESTAURANT

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

S'estel

PAPERERIA-LLIBRERIA
C/ Síquia, 3

Tel. 87 90 32
07340 - ALARÓ

Jaume Guardiola

Hi ha persones que no necessiten presentació doncs són prou conegudes a la comunitat on viuen, formen part de la memòria col·lectiva d'unes generacions. En el seu currículum no hi ha res que sobresurti, ni publicacions ni descobertes, sols la seva experiència vital. Aquest és el cas del personatge que ens ocupa, ensenyà a nedar

a un bon grapat d'al·lots, però no era professor de natació, s'encarregava d'un jardí ple de rosers, però no era jardiner. Com si d'un joc es tractàs aquí hi ha la solució: en Jaume Guardiola, en «Jaume Bombo». Qui no es recorda del safareig del carrer de l'Escola Graduada és perquè té menys de 20 anys.

Fotografia retrospectiva d'en Jaume a la plaça del Jardí.

-A veure Jaume, tu que has ensenyat a nedar a tanta gent, on en vares aprendre tu?

-Jo, a Santo Domingo. Me'n vaig anar cap allà quan tenia tretze anys, ja hi tenia mon pare i dos concos més, en Gaspar, que era casat i en Jaume, que era «soltero». En van demanar si volia anar amb ells o quedar-me i jo vaig decidir anar-me'n a Amèrica.

-Va esser de jove que tu n'aprenegueres?

-La meua família estava instal·lada a San Pedro de Macoris. Tenien un comerç, venien de tot. Cada matí m'aixecava damunt les sis per anar a nedar a la mar i tornava sobre les set i mitja, ja que a les vuit havia d'obrir el comerç. Hi anava amb bicicleta. Jo en vaig aprendre tot sol posant les mans en el fons de la mar, fent contacte, al mateix temps tirava coses per fer el moviment de peus. Quan vaig començar a remenar bé els peus m'amollava d'una mà i després de les dues. Llavors vaig pas-

sar a fer trossos curts, però amb un «santiamén» en vaig saber.

-Al lloc on tu vas anar, Santo Domingo, hi havien emigrat altres al·lonsers, no és ver?

-Quan hi vaig esser hi havia un tal Rosselló, després de 17 anys de estar-hi, ja a Alaró molts em demanaven com estava per allà i jo els deia que molt bé. Llavors en partiren altres com en Pedro Bernat, en Guiem Cresta i en Jaume Poblet.

-Com és que després de tants d'anys vas tornar a Alaró?

-Vaig haver de tornar per qüestions de «salud». El clima de Santo Domingo era molt calent, molt calorós, tot el temps suaves i em van aconsellar que canviàs de lloc. Per això vaig tornar a Mallorca.

-I aquí en què et vares posar a fer feina?

-No. No en vaig fer de feina, vaig venir a retirar-me.

-Això vol dir que el que tu vares muntar en el safareig del carrer de l'Escola graduada no tenia res a veure amb una feina?

-El safareig el vaig fer «particularment» per jo, per poder nedar, i no com una cosa pública. Més tard van començar a venir els nebots, les «paquitas», en Pepín i també en Paco, i aquests duïen altra gent. I què et penses! No n'hi havia cap que sapigués nedar.

-Quin sistema seguies quan una mare et portava el fill per ensenyar-li a nedar?

-Els donava una canya per agafar-se i els feia moure els peus, també es podien aferrar a unes anelles que hi havia a la paret del safareig per fer el moviment amb les cames. Quan dominaven aquestes maniobres els donava un flotador. De cada dia anaven agafant confiança i jo els buidava una mica el flotador fins que hi havia un moment que nedaven amb el «flotador vaci». En vaig ensenyar a tot el poble.

-Una de les coses que es comenten és que eres un defensor de la disciplina, què hi ha de veritat en això?

-Em vaig haver de posar fort. Jo els deia: «el que no faci el que jo digui a ca seva té les feines, que jo no vull tenir cap desgràcia». En vaig engegar un parell, llavors em deien «Jaume farem el que tu diguis». «Demà ja en parlarem», els contestava. I així ho vaig fer gràcies a Déu no vaig tenir cap desgràcia i això que n'hi havia de molts dolents, «Ojo», «la porta està oberta», els recordava.

-Una altra cosa que avui pot semblar curiosa és el fet que els al·lots i les al·lotes haguessin de nedar per separat

-D'11 a 12 podien venir els homes i de 12 a 4 «las mujeres». Els al·lots me

ENTREVISTA A

deien que tenia preferència per les al.lotes però és que elles disposaven de manco temps que ells. L'horabaixa era lliure per als al.lots. I ja n'hi havia ben abastament!

-I quant de temps va durar aquesta divisió?

-Una vegada en Bernadí, el practcant, em va demanar per què no volia que anassin junts. Jo li vaig dir que allò podia ser un «desmandingue», «si machos con machos i hembras con hembras» no se respecten, què serà tots junts!. Com que volien anar tots junts hi van anar, però serà una tirada ràpida a dins l'aigua i a sortir tot d'una, els vaig dir. Car, allò va ser una salvatjada, tots damunt els altres. Vaig acabar per posar l'horari d'abans com un altre temps.

El safareig el vaig fer «particularmente» per jo, per poder nedar, no com una cosa pública. Més tard van començar a venir els nebots, i aquests duïen altra gent i què et penses! No n'hi havia cap que sapigués nedar

-Va ser quan van obrir la piscina municipal que vares tancar el safareig per la gent?

-Jo li vaig dir a n'en Guiem Coix, que era el batle, que havia de fer una piscina, perquè jo aviat em retiraria i la gent es quedaria sense saber on anar a nedar. Seria com un altre temps que anaven pels safarejos de Son Forteza o per la síquia. I així ho varen fer. En Guiem em digué: «Jaume, tu has estat la causa que s'hagi fet la piscina». Jo passava pena que la gent es quedàs desamparada. El safareig el vaig tancar quan va entrar l'altre Ajuntament i van inaugurar la piscina.

-I llavors com passaves el temps?

-Amb la piscina oberta jo anava a veure nedar. Un dia em van dir que el

Imatge del safareig on gairebé tots aprenguérem a nedar.

Els donava una canya per agafar-se i els feia moure els peus

Un dia em van dir que el batle em cercava per proposar-me dur la piscina, trobava que era l'home més indicat

batle em cercava per proposar-me dur la piscina, trobava que era l'home més indicat. «Jo no vull aquest cacao», vaig contestar, «aquí hi ha d'haver ordre». Els vaig demanar uns quants «salvavidas», però no hi va haver necessitat d'emprar-los. Si, si un que es va fer el «loco» i el van haver de treure defora de l'aigua.

Quan me demanaren per anar-hi, els vaig dir que hi podia anar però no per cavar que a ca meva no ho feia, amb les estisores ja m'anava bé

L'ALTRA DEDICACIÓ, LES ROSES

-Encara que diguis que et vares retirar de la feina jo me'n record que t'encarregaves del jardí de la Plaça Metge Colom, no?

-Sí, jo m'encarregava del jardí. El vaig deixar una monada. El jardí ja estava fet, però jo hi vaig sembrar els rosers. Abans la gent anava al Casino a prendre qualche cosa defora i miraven el jardí, «jardín bonito» deien. Car, no es pot comparar a com era abans.

-I per les cases què no hi anaves?

-Anava també per les cases a podar, però només els rosers, no feia res pus. Per l'Ajuntament tampoc cavava sols arreglava els rosers. Quan em demanaren per anar-hi els vaig dir que hi podia anar però no per cavar que a ca meva no ho feia, amb les estisores ja m'anava bé. Jo feia el «trabajo técnico», els homes que feien feina en el camp s'encarregaven de la resta.

-Això de podador de roses com va començar, perquè no era el teu ofici?

-En vaig aprendre a Son Danús, venien uns valencians a podar els tarongers, també arreglaven els rosers. Mirant i fent pràctica amb els meus vaig veure que era bo de fer.

Margalida Simonet

Recordant la II República

14 d'Abril de 1931. Es proclama la II República a Espanya.

A Alaró, com a tota la resta de les viles de l'Estat, es produí la proclamació de la República, per sort ens queda un document fotogràfic de molta importància, si no històrica, sí sentimental. És la fotografia, tants de cops vista, on apareix en Pere Rosselló «sa maquina», en Biel Joan i l'amo Antoni «coix», dalt la balconada de l'antic Ajuntament, que proclamen amb alegria aquella II República per tanta gent desitjada; abaix el poble aclama.

Aquest any es celebra el 61 aniversari d'aquest gran aconeixement, que per desgràcia es va veure tallat sis anys després per les forces involucionistes i traidores que no pogueren sofrir, un cop més, que el poble a la fi alliberat de tantes cadenes, començàs a escriure la seva pròpia història.

És en aquets moments quan es reconeix la diversitat nacional i cultural de

l'Estat Espanyol; es proclamen els primers estatuts d'autonomia, el del Poble Basc i el del Poble Català nosaltres també redactam el primer avantprojecte d'Estatut d'Autonomia després del represor Decret de Nova Planta de l'any 1714 on intenten acabar amb la nostra identitat com a poble.

Sí, aquesta República representava moltes de coses, per aquells homes i dones, joves i vells, que ja des de la fi del segle XIX havien començat una lluita per la millora de la societat i dels modus de vida d'un poble tant de cops malmanat.

La República és recordada pels nostres padrins com la millor època de la seva vida, és el moment on es pensava que moltes utopies es farien realitat.

Dins la vila d'Alaró es produeix un fet força interessant el moviment obrer pren l'estandart de la cultura i gràcies a tota una sèrie de gent, la societat obrera «l'Aurora» té una biblioteca, una

banda de jazz, es fan excursions, conferències, etc... i també balls, aquells balls dels diumenges horabaixa on les dones obreres duen el seu mirall de la cambra bona per penjar-lo a les parets de la fàbrica de Ca'n Seguí, seu de «l'Aurora», i ballar d'aferrats.

Des d'aquí un fort record cap a tots aquells que ara fa anys feren possible l'establiment de la República a Espanya i molt especialment els que foren assassinats injustament per defensar-la i a tots aquells que deixaren un tros de la seva joventut.

«Per bé que trossegàrem llurs estàtues, per bé que els bandejàrem de llurs temples, no per això moriren pas els déus».

1911 Konstandinos

P. Kavafis

Fragment de JONICA

Andreu Mateu i Sastre

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

Construcció del Centre Sanitari: Una adjudicació polèmica

L'Ajuntament d'Alaró i el Govern Balear varen signar dos convenis l'any 1989 per a la construcció d'un centre sanitari i d'atenció a la 3ª edat amb un pressupost total de 24 milions de pessetes cada un.

Al mes d'agost de 1990, l'Ajuntament va convidar a les empreses de construcció del poble a participar a la licitació de les obres de construcció de l'esmentat centre.

Les condicions que havien de reunir les empreses que optassin a l'adjudicació d'aquesta obra eren les següents:

- Estar en possessió del certificat de classificació expedit pel registre de contractistes (aquest certificat acredita a les empreses a contractar amb les administracions públiques).

- Estar al corrent de pagament de les obligacions amb la Seguretat Social i amb Hisenda.

Es varen presentar un total de tres empreses: Construccions MAVI, Construccions Joan Mayol Rossello i Construccions BERCOM.

Al mes següent, pel setembre es varen adjudicar les obres a Construccions MAVI C.B.. El secretari de l'a-

juntament va fer constar a l'acta d'adjudicació que aquesta empresa no complia amb els requisits exigits a la convocatòria, concretament no disposava del certificat de classificació que el capacitès per a realitzar obres per a l'administració pública local ni estava al corrent de pagament amb Hisenda ni amb la Seguretat Social. Malgrat això, l'Ajuntament, el mateix mes de setembre, va signar un contracte d'obra amb aquesta empresa per a la construcció del centre sanitari.

Contra aquest racord el regidor de l'oposició a l'Ajuntament Antoni Rebassa Frau va presentar un recurs contenciós-administratiu, sol·licitant a l'Administració de Justícia que declaràs la nul·litat de l'esmentada adjudicació, fonamentant les seves raons, per una banda en la incapacitat de construccions MAVI per a contractar amb l'administració, i per l'altra no trobar-se al corrent de pagament amb la Seguretat Social ni amb Hisenda.

Aquest recurs encara està pendent de la resolució judicial.

L'adjudicació de la segona fase no

va estar tampoc exempta de polèmica. Efectivament, contra l'acord del plenari de dia 30 de juliol de 1991, en què es dividia l'obra en qüestió en dos pressuposts de 12 milions cada un (un pel centre sanitari i l'altre pel centre de la 3ª edat), Esquerra Unida de Mallorca va presentar un recurs argumentant que el fraccionament en dos pressuposts d'una sola obra amagava una clara intenció de minvar la quantitat del contracte als efectes d'esquivar els requisits de concurrència. Hem de recordar aquí que segons la legislació vigent, quan la quantia d'una obra promoguda per una administració pública supera els 20 milions de pessetes, l'empresa adjudicatària ha d'acreditar una sèrie de requisits, que són la garantia de la seva competència, eficàcia i solvència. Entre aquests requisits hi ha el de no tenir cap deute amb la seguretat social ni amb hisenda.

Sorprenentment el 18 d'octubre passat l'Ajuntament va acordar adjudicar les obres referides a la segona fase de la «Unitat sanitària-Centre de la Tercera Edat d'Alaró» per la quantitat de 23.954.000 pessetes a l'empresa Riusech e Hijos S.A.

Aquesta adjudicació no s'ajustava per tant al que s'havia acordat en el plenari del 31 de juliol. Podem pensar que el recurs d'Esquerra Unida va provocar la reunificació en un sol pressupost la segona fase de l'obra, reconeixent l'Ajuntament en aquest fet la il·legalitat comesa anteriorment, obligant-se a rectificar i a canviar de plans.

Una vegada reiniciades les obres, casualment ens hem trobat que el mateix personal de la plantilla de Construccions MAVI (actualment amb el nom de «Construccions OLORON S.L.»), està treballant en la construcció d'aquesta segona fase, encara que l'adjudicatari sigui l'empresa Riusech e Hijos S.A. en conseqüència hem de pensar que ha existit una subcontracta per part de Riusech a favor de MAVI/OLORON, aconplast-se així les previsions inicials de l'Ajuntament.

Francesc Coll i Rotger

Futur Centre Sanitari d'Alaró, situat a la plaça del Rosari.

Intercanvi amb Alemanya

Quan ens proposàrem dur a terme un intercanvi cultural amb un grup de joves de Rendsburg (Alemanya) consideràrem, en primer lloc, que malgrat l'experiència que ja havia tingut el nostre club d'esplai amb l'intercanvi amb joves grecs, era una tasca difícil ja que la forma de viure i pensar era molt diferent, però finalment trobàrem, que conèixer noves realitats d'associacions que treballaven amb nins i joves podia ésser beneficiós per al club d'esplai, de

manera que ens posàrem en marxa.

Després d'haver-nos visitat una petita representació del grup alemany i haver exposat entre tots les idees que teníem, començàrem a preparar el programa i a fer els contactes pertinents per dur-lo a terme. Tota aquesta feina es materialitzà del 16 al 26 d'octubre, quan ens visità el grup, compost per deu joves i un dirigent, als quals oferírem una sèrie de visites i activitats; primer de tot els mostràrem com era

Alaró i després, a mesura que passaven els dies, els intentàvem apropar als costums mallorquins amb visites a pobles i fàbriques de productes nostres (vidre, calçat...).

Però no tot va ésser turisme, ja que no era l'objectiu d'ambdues parts i teníem una feina a complir: conèixer la realitat de la joventut mallorquina i saber com treballàvem nosaltres amb els nins i joves, per això parlàrem de temes que interessaven a ambdós grups (ecologia, objecció de consciència...) i férem una visita al GDEM o federació de clubs d'esplai de les Balears i parlàrem sobre el nostre club d'esplai.

*Trobàrem que conèixer
noves realitats
d'associacions que
treballaven amb nins i
joves podia ésser
beneficiós per al club
d'esplai*

Com a nota característica volgueren passar un cap de setmana al castell, del qual ja havien sentit parlar, i deixar-hi constància del seu pas per Alaró, per la qual cosa ens unírem i dirigits per uns membres del seu grup (que varen ésser els únics que treballaren pràcticament) pintàrem la sagristia annexa a la capella de l'oratori de la mare de Déu del Refugi, on també celebràrem una missa ecumènica amb un capellà catòlic i un de protestant.

Amb tot això creim que es compliren els nostres objectius, també consideram que a partir del coneixement de l'organització i finalitat d'altres associacions juvenils, podrem millorar la nostra manera de treballar amb els joves i nins, i podrem oferir-los noves alternatives per al seu temps lliure, això és el que esperam aconseguir amb la segona part del programa, a Alemanya, del 14 al 25 d'abril.

Margalida Perelló

Tots els alemanys.

A Can Tiu. Vegeu d'esquerra a dreta: Tore, Joana Mª Coronel, Catalina Morro, Catalina Noguera, Michael, Katja, Maria Sans i Francesca Vidal.

La primavera ja és aquí!

Ja ens ha arribat la primavera, i amb ella tota una sèrie de canvis dins la naturalesa que es succeeixen cada any sense quasi bé el més mínim retard. Tot el que té vida, durant la primavera es prepara per donar fruit, per poder seguir subsistint en una terra amenaçada constantment per les intervencions irracionals de l'home i la dona.

Molts d'ocells, mamífers, amfibis i rèptils s'aparellen per la permanència de la seva espècie, les plantes floreixen i donen fruit per estendre's. Tots els éssers vius, a excepció de l'home, sols es preocupen de viure i reproduir-se, sense altre mal de cap que el de procurar-se aliment per a ells i per als seus fills.

La primavera, idò, ens dona infinitat de noves sensacions i colors, amb ella arriben les tan esperades i necessàries pluges del més d'Abril; els primers raigs de sol tan calents com els de l'estiu; les flors que ens alegren els camps, polinitzades pels insectes; es presenten les primeres oronelles i falcies per aparellar-se com tants i tants d'ocells; les tortugues mascles cerquen una femella per fecundar-la, la qual ferà la posta

Tot el que té vida, durant la primavera es prepara per donar fruit, per poder seguir subsistint en una terra amenaçada constantment per les intervencions irracionals de l'home

d'ous durant l'estiu i els enterrarà davall terra; els granots surten a cantar durant les nits de calma a les albuferes i safarejos on viuen i es reproduïxen.

En definitiva, la primavera és època d'aparallaments i fer nous amors dins el món animal. Per això és necessari que la gent se n'adoni del que significa la primavera pels animals i vegetals; és el període en el qual tenen la gran missió de donar vida a la natura, cosa totalment contrària del que l'home fa, és a dir, minvar aquesta vida, que es produeix anualment, només per satisfer un plaer propi, sense pensar en cap mo-

ment de quina manera repercuteix dins el món on ells i els seus fills també han de respirar, menjar, beure, viure i morir.

Els pares i educadors han de conscienciar els seus fills i alumnes d'allò que la primavera proporciona i ensenyar-los a respectar la natura. Els nins i les nines han de saber i aprendre a estimar la terra que els rodeja, perquè d'ells dependrà la supervivència de la vida, molt malmanada ja per nosaltres, els majors.

La caça abusiva, el fet de no respectar els períodes de veda i les espècies protegides, les tals d'arbres de manera irracional, les urbanitzacions i les construccions il·legals amb el beneplàcit de les nostres institucions municipals, tant governants com de l'oposició, la contaminació dels torrents, les deixalles d'escombraries. Tots aquests fets i d'altres fan directament un mal irreversible al medi ambient. Tot això es podria evitar només amb un poc de voluntat general i reprimint-se l'ambició econòmica i especulativa que tenen determinades persones del nostre poble.

Sion Coll

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ

Tel. 510248

Restaurante
Bearn
(Dimarts tancat)

Avda. de la Constitució, 40
Telèfon 87 92 92
ALARÓ (Mallorca)

Entrevista a Marc Gil («Tots Sants»)

Per estrenar aquest espai dedicat a la música hem elegit el grup «TOTS SANTS», grup de rock dur sorgit a Manacor, que acaba d'enregistrar el seu primer disc de llarga durada. Per conèixer-los una mica més i de més aprop vàrem anar a Manacor. Havíem quedat amb Marc Gil, el bateria, al cafè Esperits, un bon racó manacorí, on en Marc guardava la barra a falta del cafeter. Després de saludar-nos i tot seguit servir-nos uns beures, ens posàrem a parlar.

-Per què no ens contes com va començar tot?

-Vàrem començar fa uns tres anys, éren n'Alex Vadell, baix, en Jaume Estelrich, guitarra, en Xavier Ramis, veu i jo, bateria, dient-nos «Se BUSKA», feien ska-rock. Una vegada tocàrem a Manacor amb «Korroscada» i «La Polla Record»...

Llavors jo me'n vaig a Vitoria a tocar amb tres més de «Cicatriz», després vaig anar a Madrid, però vaig haver de tornar per fer la «mili» i torn a connectar amb el grup.

Trobàvem que havien de fer coses més serioses, és quan ens canviem el nom per «TOTS SANTS». Vàrem tocar bastant.

-I després què?

-Després vam fitxar amb l'empresa «Factoria Oculta». Havíem d'enregistrar un senzill, que va sortir l'any passat, un disc enguany i un altre el 93.

-Estau contents amb Factoria Cultural?

A: CA DE BOU AA: LEYENDA NEGRA

LLETRES: X. RAMIS
MÚSICA: J. ESTELRICH • A. VADELL

GUIITARRES: JAUME ESTELRICH
BAIX: ALEX VADELL
BATERIA: MARCOS GIL
VEU: XAVIER RAMIS

PRODUCCIÓ I ARREGLOS: GOAR INURRIETA I TOTS SANTS

ENGINEER: TONI PASTOR

ENREGISTRAT ALS ESTUDIS SWING, Agost 1991

EDITA: BLAU - S 090

PRODUCCIÓ EXECUTIVA I MANAGEMENT:

Avda. Jaume III, n° 3, Prof. A

Tel: (971) 72 02 89

Fax: (971) 72 00 94

07012 Palma de Mallorca

Contraportada del darrer disc de Totssants.

-Sí, sí, ells ho tenen clar, els grups que agafen els promocionen. Però crec que amb nosaltres s'han adonat que tot això val molts de doblers, més si es té en compte que el nostre disc s'ha venut. El disc puja a més de dos milions i Picap, una empresa de Barcelona, la resta.

-Parlant del disc, el vos ha tornat produir en Goar Inurrieta?

-No, a ell li era impossible. Produïx un disc d'«Anticuerpos», on hi ha la

cantant de «Las Vulpes», a més toca amb dos grups i ha tret un disc en solitari. Nosaltres li vàrem demanar però les dates no anaven bé.

-Idò, qui vos produeix el disc?

-Vam agafar en Joan Bibiloni. Per cert, de puta mare, se nota que és un super músic. És el primer disc que produeix d'aquesta música, però ho ha fet molt bé. Ha deixat que sonem com ens agrada, a més afegeix idees i sabers. Igual que single, l'hem enregistrat als

BAR RAMON

HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

CAN TIU

„Bar ~ Restaurant“

DIMECRES TANCAT

C/. Petít. 11
Tel. 51 01 48

ALARÓ
(MALLORCA)

MÚSICA

estudis Suing, amb Toni Pastor a la taula de mesclades, hem fet feina dos mesos, un per a parar-ho i l'altre per enregistrar.

-Qui és que composa els temes?

-La veritat és que en Jaume i n'Alex són els que duen la idea, que és el més difícil, i damunt aquesta treballam la peça. Llavors en Xavier treu una melodia i després la lletra... Fa poc s'ha afegit al grup un nou guitarrista, n'Aurelio, ciutadà, havia tocat amb «Kamasutra», un grup de «trash», que ha compost un tema ell sol, bastant bo.

-De què parlen les vostres cançons? De política? De marxes?

-Políticament som diferents. No predicam coses que no creim o que no farem mai. Hi ha cançons que parlen de Mallorca, de coses que ens agraden i d'altres que no, hi ha per exemple una cançó que és una crítica als EEUU.

Cantam en català perquè és la nostra llengua, però també tenim temes en castellà.

-Quins grups o quina música escoltau?

-No acabaríem. En general ens agrada tot el rock dur, però dins el grup hi ha de tot, preferències pel blues, hard-rock, heavy i altres que escolten de tot. Dins la nostra música es nota que hem escoltat molt de rock radical vasc.

-Teniu preferència per qualque grup de l'Illa?

-Personalment no pas gust d'anar a escoltar cap concert seu. Però hi ha grups que dins el seu estil són molt bons (La Granja, JuantioPercha y los Colgados), hi ha bons músics. Un grup que m'agrada són els Cerebros Exprimidos, els trobo autèntics.

-Com van els concerts?

-A vegades hem gaudit amb els concerts que hem fet. El vespre que vàrem telonejar a Burning va estar molt bé. Hi havia molta gent i bon so. Ara, el concert més bèstia va ésser a Ca'n Picafort, la gent pujava a l'escenari i es tirava damunt l'altra, anaven revolucionats. Quan tocam a llocs petits gaudim molt, tens la gent més aprop.

-Teniu molta cosa preparada per després de treure el disc?

-Hem de presentar-lo a Barcelona. Després farem una vintena de concerts per tota Catalunya, amb els Sangtraït. Potser farem un altre vídeo, al primer l'han posat molt per TV3, està prou bé...

L'entrevista acaba aquí, però seguirem parlant una bona estona i fins i tot

poguèrem escoltar una cinta del que serà el disc. Tres temes en castellà i set en mallorquí Ca de Bou, Aferrat a sa barra, Vicio, Sexorcisme... són part dels onze temes que componen el primer disc de TOTS SANTS.

**Pere Rosselló
Tomeu Simonet**

Els Tots Sants presentaran el disc a Barcelona. Després començaran una gira per la resta de Catalunya que durarà més o manco un mes i durant la qual realitzaran una vintena de concerts junt als Sangtraït, un dels grups més coneguts del rock català.

CONCERTS

Cerebros Exprimidos

Assistirem al concert que feren a Coliseo Disco d'Esporles. Abans d'ells tocà un grup trash, companys seus, que començà a animar l'ambient perquè quan apareguessin els Cerebros Exprimidos tot fos una salvatjada. Els Cerebros són un grup Punk que als concerts truen tot el que duen dins, i així ho feren. Va ser un concert salvatge, en el qual el grup tocà un bon nombre de

temes propis i versions, com Perdí mi mente, Esquizofrenia, Ritual a un ritme trepidant molt més ràpid que en els discs arribant al trash. Els qui ens vàrem reunir allà disfrutàrem com poques vegades. Si vols saber-ne més coses, deixa't espremer el cervell i no fallis al pròxim concert salvatge.

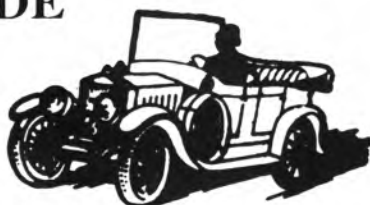
SAU. Rock a debat

Dissabte dia 1 d'abril un dels grups que més èxit té dins el rock català, Sau, va fer un concert a Sa Pobla. El dia abans, els dos principals components del grup, Pep Sala i Carles Sabater, es dedicaren a recórrer un parell d'instituts d'ensenyament. Un dels instituts als quals assistiren va ser el Berenguer d'Anoia d'Inca. Allà, amb els alumnes reunits a la sala de conferències, comentaren una sèrie de qüestions, nou en total, relacionades amb el rock català.

Després de comentar-les respongueren a les preguntes que els alumnes formularen i que estaven relacionades amb el grup.

Tomeu Sbert

**TALLER DE
XAPA I
PINTURA**

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

Casablanca

Res no feia pensar que es coïa una obra mestra del cinema, però precisament això fa que aquest sigui un art

Aquest any 1992, tantes vegades anomenat a causa d'exposicions universals, olimpíades i altres esdeveniments prou coneguts de tots nosaltres, els cinèfils, tenim un altre especial motiu de goig perquè enguany es compleix el cinquantè aniversari de la pel·lícula Casablanca: satisfacció no pel fet que hagin passat una pila d'anys des que es rodà una de les pel·lícules mítiques de la història del cinema, sinó perquè així tenim un bon motiu per tornar-la a veure i per parlar-ne.

Possiblement la majoria de vosaltres l'ha vista qualche vegada i segurament és una de les vostres pel·lícules preferides però, per si no fos així, en parlaré un poc.

Casablanca es va rodar el 1942, en plena guerra mundial, i, per tant, com altres pel·lícules d'aquell temps, el seu fi principal s'encaminava a exaltar l'esperit patriòtic dels americans envers l'enemic nazi. No es va rodar, lògicament, a la ciutat del nord d'Àfrica, sota el protectorat de la França de Vichy, sinó als estudis de Hollywood. Era el clàssic film de sèrie B, és a dir, de baix pressupost i cap de les circumstàncies del rodatge no feia pensar que en po-

Escena del film Casablanca, on apareixen els dos protagonistes.

gués sortir el que en va sortir.

Els protagonistes principals, Bogard i Bergman, es varen odiar tan sols en veure's i la tensió es deixà sentir durant tot el rodatge. Es rodaren metres i metres de pel·lícula i gairebé ningú no sabia exactament el que feia. Fins i tot es varen filmar diversos acabaments per si de cas.

Per tots aquests motius, com podeu comprendre, *res no feia pensar que es coïa un obra mestra del cinema, però precisament això fa que aquest sigui un art.* I que no hi hagi cap dubte que parlem d'una obra mestra del cinema! Ja va ser reconeguda en el seu temps amb l'Oscar a la millor pel·lícula i el seu director, Michael Curtiz, malgrat ser un dels més prolífics realitzadors amb més de cent quarante pel·lícules,

Si ha passat a ser mítica ha estat per aquesta màgia que l'envolta, per aquest cant de la Marsellesa que posa els pels de punta per moltes vegades que l'hàgim sentit, per aquesta cançó que en Sam ens torna a tocar, pel principi d'una gran amistat...

ha passat a la memòria del cinema gràcies a **Casablanca**.

Però si ha passat a ser mítica no ha estat pels premis que hagi pogut obtenir, ni per una bona direcció d'ofici, ni pel treball d'uns secundaris de luxe, ni per altres aspectes tècnics, com la bona fotografia en blanc i negre, sinó per aquesta màgia que l'envolta, per aquest cant de la Marsellesa que posa els pels de punta per moltes vegades que l'hàgim sentit, per aquesta cançó que en Sam ens torna a tocar, pel principi d'una gran amistat...

I com diu un conegut comentarista de cinema, cada vegada que veiem aquesta pel·lícula i arriba l'escena de l'aeroport, quant Bogard parla per darrera vegada amb Bergman no podem evitar de demanar-nos: Se n'anirà...?

Victor Laszlo

RUBINES
MPREMTA

Pere Barceló Busquets
Especialitat en targetes de noccs

C/. Bonaire, 1
Tel: 51 17 39 07350 BINISSALEM (Mallorca)

REPORTATGES

IMATGE 2.000

FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26
Tel. 51 05 14

ALARÓ

Moda Primavera - Estiu

- Quins colors?
- Quins volums?
- Quines formes marcaran aquesta primavera-estiu 92 «any olímpic»?

COLORS

Mai la perruqueria havia estat tan marcada pels colors. Les al·lotes tornen boxes pels colors vermells, coures, marrons i caobes.

El que està molt de moda, també, són els reflexes dorats imitant la decoració natural i lluminositat del sol.

DESDE GRAN BRETAÑA.
TENDENCIAS PARA LA
PRIMAVERA-VERANO
DE 1992

Tendències per a la primavera-estiu 1992.

VOLUM

Els volums són els que marquen la pauta d'aquesta primavera-estiu. Per crear aquests volums retornen els «RULOS», uns rulos especials que donen un volum més suau i més natural.

FORMES

Les formes no tenen res a veure amb l'any olímpic, elles han creat el seu propi estil. Les formes no tenen mida solament estils. La tendència és persona-estil i no estil-persona.

També tornen els cabells amb permanent imitant les models de Hollywood dels anys 60.

Fins el proper número, on' vos parlare de l'estiu i la protecció del cabell.

Miguel Llinàs

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

Futbol

BENJAMINS

Els més petits dels futbolistes alaroners varen començar el campionat de lliga el passat dia 5 d'octubre. Al principi, la plantilla que entrena Andreu Sampol era àmplia, però molts dels jugadors no tenien el D.N.I. i, abans que el Consell Insular, patrocinador del campionat, tancàs el termini d'admissió dels DNI, alguns al.lots no varen tenir temps de presentar-lo. Per aquest motiu, la plantilla es va reduir de manera considerable, fins a l'extrem d'haver de jugar uns quants partits amb tan sols 10 jugadors. Aquests joves jugadors ho posen tot i l'entrenador ha de tenir molta de paciència per a poder-los ensenyar a jugar a futbol.

Aquesta temporada 1991-92 no van massa ben classificats ja que ocupen la part baixa de la classificació. Però per a ells el més important en aquesta categoria no és guanyar i quedar els primers, sinó que es tracta d'aprendre a jugar bé i a dominar la pilota.

El bagatge d'aquests petitons fins a la 26ª jornada és la següent:

Partits jugats: 26.
Partits guanyats: 5
Partits empatats: 1
Partits perduts: 20
Gols a favor: 34.
Gols en contra: 117.
Punts: 11.

INFANTILS

Els infantils alaroners varen esser els darrers en començar el campionat dels enquadrats en el grup A de la 2ª Regional, ja que no començaren fins el 26 d'octubre. L'entrenador és Faustino Gorgoso i podem dir que no ha tengut una plantilla àmplia a cap moment.

L'equip va començar molt bé el campionat ocupant les primeres posicions de la taula classificatòria, però a mesura que han anat passant les jornades ha baixat un poc la bona ratxa, encara que això no vol dir que ara vagi mal classificat, sinó que ocupa les posicions intermèdies de la taula. En el seu favor, s'ha de destacar que va esser el primer equip que va aconseguir marcar un gol al Búger, que era el primer

classificat.

El seu bagatge, a falta de l'últim partit que ha de jugar l'11 d'abril, és el següent:

Partits jugats: 21
Partits guanyats: 6
Partits empatats: 5
Partits perduts: 10
Gols a favor: 27
Gols en contra: 47
Punts: 17

CADETS

Els cadets varen ser, junt amb l'equip de Preferent, els més primerencs en començar la lliga, ja que ho varen fer el darrer dissabte d'agost, dia 24 concretament. Ha estat l'únic equip, i esperem que no n'hi hagi d'altre, que ha canviat d'entrenador. Al començament de la lliga i fins a la meitat d'aquesta, ho va ser Cristòfol Capó i llavors el va rellevar Antoni Coll. A l'hora de mirar la seva classificació a la taula, veurem que hi ocupa els darrers llocs i a falta de l'últim partit a celebrar dins el camp del Selva, dia 11 d'abril, ja no pot avançar-ne mes. Però s'ha de tenir molt en compte que està enquadrat en el grup A de la 1ª Regional, és a dir, a la categoria més alta de totes a les que pot estar, ja que la temporada 1990-91 va quedar classificat dins el grup d'equipos privilegiats per

poder jugar aquesta temporada a la màxima categoria.

El seu bagatge, a falta d'un partit per acabar la competició, és el següent:

Partits jugats: 28
Partits guanyats: 8
Partits empatats: 3
Partits perduts: 17
Gols a favor: 66
Gols en contra: 77
Punts: 19

JUVENILS

Els més «gamberros» de tots els equips alaroners (i que no ho agafin amb gens de mal), varen començar la lliga el 15 de setembre. El seu entrenador és en Manolo. Quan varen començar la seva preparació partien amb molt d'optimisme, tant per part dels jugadors com de l'entrenador, per fer un bon paper, fins i tot es parlava de quedar classificats dins els primers. Però aquesta categoria ha tengut molts de contratemps que ara més o menys descriurem. En primer lloc, confiaven de tenir a les seves fileres un bon porter, Benet Capó, que a darrera hora va fitxat pel Sallista d'Inca, cosa que va suposar haver de jugar molts dels primers partits amb un jugador com a porter. El segon gran contratemps, que per altra part és una alegria, és que l'equip de Preferent a molts de partits ha alineat

Fotografia de l'equip juvenil. Temporada 91-92.

dos o tres jugadors, com són Gaspar Rosselló, Rafel Pizà i Nadal Sastre (porter), que de vegades han jugat amb el primer equip, com és el cas de Gaspar Rosselló, i altres vegades només han estat al banquet, com és el cas de Rafel Pizà i Nadal Sastre.

El seu bagatge, a falta de tres partits per acabar la lliga, és el següent:

Partits jugats: 23
Partits guanyats: 9
Partits empatats: 3
Partits perduts: 11
Gols a favor: 36
Gols en contra: 55
Punts: 21

PREFERENT

El primer equip representatiu d'Alaró va començar a existir dia 1 d'agost de l'any passat, ja que al final de la temporada 1990-91, en la qual es va descendir de 3ª divisió a 1ª Regional Preferent, la directiva desaparegué i es va formar una gestora, presidida per Bartomeu Rosselló i Campaner, que va entendre la crisi per la qual passava el

futbol alaroner en aquells moments. L'equip es va haver de fer tan sols en 15 dies i es fixà com a entrenador Gabriel Coll i Tortella, que, tot i que ha estat molt qüestionat per tothom, sembla que aconseguirà l'objectiu de continuar a 1ª regional Preferent.

Però tot el mèrit és dels jugadors, que encara que feren una pretemporada molt curat, de només 15 dies, han demostrat que estimaven els colors que duïen i els del seu poble, el qual, també els ha correspongut de manera formidable.

La idea d'aquesta gestora era de fer un equip amb el màxim nombre de jugadors alaroners que poguessin pertànyer a aquesta categoria cosa que s'ha aconseguit, ja que des del principi més de la meitat dels 11 titulars eren alaroners. Quan falten cinc jornades per acabar la lliga, l'equip alaroner ocupa la 17ª posició a la taula classificatòria, per tant encara corre el perill de descendir. El seu bagatge és el següent:

Partits jugats: 32
Partits guanyats: 11
Partits empatats: 4
Partits perduts: 17
Gols a favor: 45

Gols en contra: 69
Punts: 26-4

Andreu Vidal

Bàsquet

El nou equip de bàsquet que s'ha format a Alaró està compost per setze joves. La seva màxima ambició és poder jugar l'any que ve a la lliga, per això es federaran quan hi hagi una bona plantilla.

Tots coincideixen en un aspecte: fins que a Alaró no hi hagi una pista adequada per entrenar, difícilment vendrà algún equip a jugar. El seu entrenador és en Pere Salas i els dies d'entrenament són el dilluns, el dimecres i el divendres de les 20'00 a les 21'00 h., a la pista de l'antiga Escola Graduada. A part d'aquest equip masculí també n'hi ha un de femení que entrena el dimarts i el dijous.

Ambdós tenen la mirada fixada en el nou poliesportiu que es té projectat construir a Alaró. Pensen que s'ha de potenciar, llavors és indispensable un lloc en el nou poliesportiu per a l'equip de bàsquet.

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

CUINA

Pastís de salmó

Ingredients:

- 1/4 de kg. de pasta de full (pot esser congelada)
- 1/2 de salmó fresc.
- 100 gr. de formatge ratllat.
- 3 ous.
- 1/4 de litre de llet.
- 1 dl. de nata líquida.
- 1 cullerada de suc de llimona.
- Sal i pebre blanc.

Preparació:

-Coeu lleugerament el salmó amb un poc d'aigua, sal i el suc de llimona. Es-correu-lo, deixau-lo refredar i esbocinau-lo.

-Estirau la pasta de full i cobriu el fons i les parets d'un motle rodó. Posau el salmó esbocinat damunt la pasta.

-Bateu els ous i afegiu-hi la llet, la nata, el formatge ratllat, sal i pebre blanc.

-Vessau-ho tot damunt el motle.

-I ja el podeu enfornar! a 200 graus durant 55-60 minuts. (Encalentiu prèviament el forn).

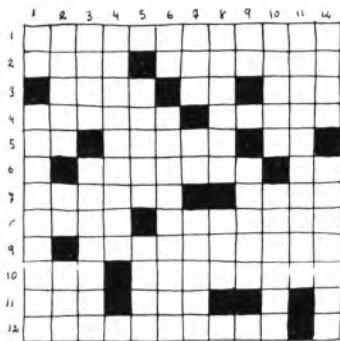
Bon profit!.

Associació de Mestresses de Casa

DEFUNCIONS

- Joana Gelabert Sampol (2-I-92)
- Maria Casanovas Borràs (20-I-92)
- Antònia Rosselló Riera (10-II-92)
- Maria Fiol Comas (23-III-92)

MOTS ENCREUATS

per Carme Bennàssar

NÚMERO 0.

Horitzontals: 1. Acció d'embellir o d'adornar alguna cosa o algú. 2. Barra de ferro o acer que forma part de la via del tren. Cop de fuet. 3. Paraula que no s'utilitza per tenir connotacions negatives. Contracció. Zero o, a l'enrevés, també podria tractar-se d'un ésser. 4. Nom de dona. A l'enrevés, mida anglesa. 5. Onso o també podria arriscar-se a ser una peça de l'esquelet. Cridar el lleó. Antic article masculí, a l'enrevés. 6. Consonant. Col·locar en garbes. Suc

de raïm fermentat, a l'enrevés. 7. Peix de riu que té el cos en forma de larva. Gairebé heu de fer una mica d'esforç, però a l'enrevés. 8. La ela i la i, però molt, molt desordenadament. Presos per models. 9. Consonant lunar. Agitives de fred o de por. 10. Onada. La mar que fa remor. 11. A l'enrevés, volada. Institut Nacional d'Indústria. Consonant. Aquesta es repeteix massa. 12. Lloc adequats per amagar-hi coses. Una altra consonant i haureu acabat.

Verticals: 1. Metall preciós. Sobre-tot la utilitzam per eixugar-nos. 2. Horribles i repel·lents rosegadors. Article personal femení. Designació que rep cadascú o, a l'enrevés, bolla més o menys rodona per on tots circulam. 3. Fer el seu niu l'ocell. Movia alguna cosa amb certa força. 4. Persona encarregada de donar alberg. Consonant. 5. Una altra consonant. Que s'usa molt. És transparent, invisible, inodor i insípid, i a l'enrevés. 6. Una altra col·locada a l'enrevés, i és una de les virtuts teològals. Acció d'agrair. 7. Sense roba. Prefix que significa doble i, en definitiva, la màxima aspiració de qualsevol faraó egipci. 8. Posarà tela, al paraigües per exemple. A l'enrevés, líquid que s'extreu de l'oliva. Consonant, una altra vegada, lunar. 9. Antic possessiu femení, utilitzat encara en relacions de parentiu, i a l'enrevés, evidentment. Consonant molt daurada. Fer qualche rot. M'encanten les consonants lunars. 10. Antic vehicle estirat per un cavall, un mul... Faves més petites que les ordinàries. 11. No són exactament metafísics, però obliden les consideracions pràctiques. 12. Tros de terra fèrtil enmig d'un desert. Senzillament, que vessa.

SOCIETAT

Novetats a la Biblioteca de la fundació «La Caixa»

NAIXEMENTS

- Antonio Real Bordoy. (3-I-92).
- José Miguel Román Far (13-I-92).
- Marta Llinás Cifre. (23-I-92).
- Fco. José Gil Nicolau (30-I-92).
- Carles Isidre Peleteiro Cervantes (26-II-92).
- Mª Victòria Juan Muntaner (25-III-92).
- Noemí Figueres Ruiz (26-III-92)

MATRIMONIS

- Josep Gomila Benejam i Margalida Simonet Riera (4-I-92).
- Gabriel Martín Roig i Antònia Parrilla Núñez (7-III-92).

De les novetats arribades durant el mes de març cal destacar:

-El gran libro del perro, de Taylor, D. Un gran llibre per als amants dels cans, que duu una bona sèrie de precioses fotografies en color.

De la col·lecció Taurus:

-Las cerezas del cementerio, de G.M.

-Su único hijo, de Leopoldo Alas, «Clarín».

-Nuevas amistades, de J. García Hortelano.

D'altres:

-La edad dorada, de A. Comfort.

És una guia per entendre la vellesa i fruit-ne. Una cridada a l'optimisme on s'ofereix tot un mostrari de possibilitats per continuar tenint una vida plena.

-Europa se reencuentra. La difícil transición del Este al Oeste, pels editors M. Ruiz de Elvira i C. Perlanda.

-Todo lo que hay que saber sobre la propiedad.

-Todo lo que hay que saber sobre el ciudadano y la administración.

-Todo lo que hay que saber sobre el derecho de la familia.

Quant a novel·les, he de destacar:

-El jinete polaco, d'A. Muñoz Molina. Premi Planeta de 1991. Segons la

crítica una bona novel·la on l'autor torna a Màgina, la geografia imaginària de la seva primera novel·la. Una combinació d'intimitat i història dins una trama amorosa.

-Marguerite Yourcenar. La invenció de una vida, de Savigneau.

-Per una mort més humana, de Jordi Llimona.

Catalina Simonet

PEBRE DE CIRERETA

A GENDA

Grup Excursionista d'Alaró

Secció de marxes i acampades:

-26 d'abril: Castell d'Alaró

-10 de maig: Sa Costera (Sóller). Amb autocar.

-31 de maig: El puig des Tossals-Almallutx-Sóller.

A les 8 h. a la plaça de l'Ajuntament.

Secció d'espeleologia:

-1, 2, 3 de maig: Acampada a Cala Varques (Manacor).

A les 7 h. al bar Sa Granja.

Secció B.T.T.:

-3 de maig: II Pujada al Castell d'Alaró. Campionat de Mountain Bike de Balears.

BIBLIOTECA

-Contes de na Catalina «Conta Contes», a càrrec de Catalina Valriu.

Dimecres, 29 d'abril a les 8 h.

-Tertúlies literàries a les 21 h. el dimecres. Posau-vos en contacte amb Catalina Simonet.

ORFEÓ

Primer concert de l'any a càrrec de l'Orfeó d'Alaró. Diumenge, 26 d'abril a les 21 h. a l'Església parroquial de Santa Maria del Camí.

-On són la majoria d'aquelles meravelloses papereres de color butà (a Palma són verdes) que només podem veure en fotos retrospectives?

-A la farmàcia:

-Me doni 5.000 preservatius.

-Perdoni, crec que li sortiria més barat si se li plastificàs.

-Fa uns mesos vaig anar a comprar els cupons de l'11 i no vaig veure el quiosquet. Vaig pensar que el vent se l'havia enduit o que l'havien robat, com tantes altres coses.

Vaig anar a informar l'Ajuntament i em digueren que no em preocupàs, que senzillament havia recorregut una mica.

Rompia l'estètica de la plaça? Arquitectònicament no era del mateix estil que l'església o l'Ajuntament?

-Tramuntana Ràdio presenta Nits d'Infortunis.

-Aquí encara no ha arribat el 92: No podem depositar els vidres al contenedor.

-Dues amigues, un que, vaja, tira de cul, i l'altra més lletja que un pecat, anaren al nou centre-cultural-discoteca, i un conegut de totes i de tots s'hi acostà tot decidit:

-Balles?, diu a la més estilitzada.

-No.

-I això?

-I això és la meva amiga i tampoc no balla.

-De poc ençà el trànsit Bunyola-Orient-Alaró (fins i tot hi vénen aquells que fan feina a Lloseta) ha augmentat considerablement.

Deu ser a causa de certes olors prop de les mines?

-La mare de Déu encara està constipada.

-Primera enquesta: Què opinau sobre el nou enllumenat dels carrers? Envieu la resposta a l'apartat de correus núm. 67, 07340-Alaró.

-(És un acudit) Al forn:

-Dues barres de pa.

-Tengui.

-I si teniu ous, poseu-me'n dues dotzenes.

I el dependent li dóna vint-i-quatre barres de pa.

-Enhorabona als germans cofreres de la Mare de Déu del Refugi perquè varen oferir un bon refrigeri per celebrar la benedicció del nou pas. Hi hagué de tot i també panades. I n'hi deu haver alguna que encara en té si les va congelar.

-Hauríem d'estar empegueïts tots els alaroners i alaroners si, arribades les festes de Sant Roc de l'any 2001 (aniversari del primer centenari de la inauguració de la central elèctrica), la fàbrica d'electricitat es troba en l'estat actual o ha desaparegut.

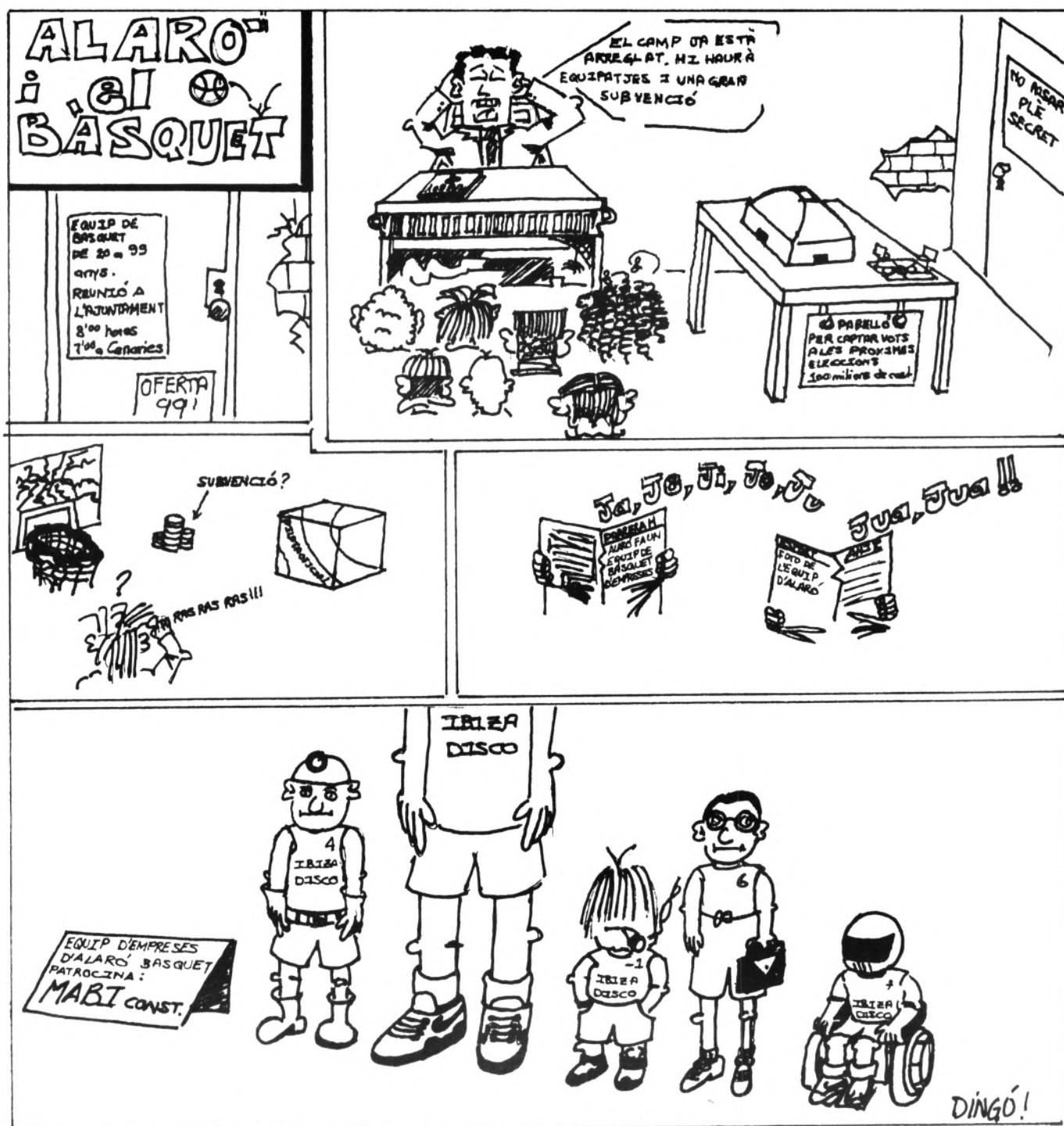
-Diuen que anar contra els sants no duu res de bo, i si no que ho demanin als propietaris de la «Disco-Ibiza» que d'ençà que defenestraren la imatge de Sant Vicenç Ferrer per ampliar el local, el negoci va anar de mal en pitjor. N'hi ha que pensen que no estaria de més restituir la imatge del venerable sant i col·locar-la a la façana del centre sanitari futur, ja que a més de servir de penitència a qualcú el santet vetllaria per la salut de tots els alaroners i alaroneres.

-Hem sabut que l'executiva local del Partit Popular d'Alaró va celebrar no fa massa temps una reunió per discutir la situació actual de la política municipal, amb l'assistència d'il·lustres personalitats del partit a l'àmbit autonòmic. Després d'un llarg i viu debat, varen arribar a la conclusió que la temporada de caça no havia estat gaire bona i que esperaven que la propera fos millor.

-Ens ha arribat a les orelles que l'enrajolada que es pensa fer a les voravies de l'Avinguda és d'autèntica ceràmica de gres, de la marca «Porcelanosa». Per tant, hem d'esperar que la Preysler sigui a l'acte inaugural al costat de les primeres autoritats locals, tot apadrintant el multimilionari passeig.

L.S.D.

CÓMIC

ÍNDEX

* Editorial	3
* Informació local:	
- Reunió de la Comunitat de regants	4
- VIII Trobada d'escoles mallorquines	5
- Exposició de pintura	5
- II Mostra de pintors d'Alaró	6
- Viatge a Madrid	6
- Televisió Tramuntana	6
- Diada de l'esplai	6
- Alaró col·labora amb deixalles	6
- Exposició d'objectes antics al C.P. Sant Bartomeu	7
- La sexualitat dels nostres fills, com afrontar-la	7
- Himalaya (Cho-Oyu 8.201 metres)	7
- Obra Cultural Balear. Presentació d'Alaró Noves i papers	7
- Celebració del 1r de maig	8
* Pel forat del pany	
- El calçat a Alaró: un titànic de cuir	9
* Entrevista:	
- Objectors de consciència, ni més ni manco	11
- Ser objector	13
* Papers:	
- El pacte autonòmic: una burla al nostre poble	14
- Sobre lleis i bones intencions	15
- Nou decret de prestacions: una crida a la política social	16
* Esplai:	
- Impressions d'un viatge a Alemanya	17
* Món Natural:	
- Atemptats contra el nostre medi ambient	18
* Música:	
- Orfeó d'Alaró	19
- Rock Viu a Sóller	20
* Cinèfils:	
- Un bon any de cinema americà	21
* Perruqueria:	
- La protecció del cabell a l'estiu	22
* Esports:	
- Futbol	23
- Tennis	24
* Cuina, agenda, societat	25
* Mots encreuats	26
* Pebre de cirereta	26
* Còmic	27

NÚM. 1 SUMARI

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
Delegació d'Alaró.

Presidenta:

Carme Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal

Joan Amengual i Agulló

Mercè Amengual i Agulló

Margalida Simonet i Riera

Francesc Coll i Rotger

Tomeu Simonet i Riera

Julio Raneda i Calvete

Josep Gomila i Benejam

Col·laboradors/es:

Dingo

Margalida Perelló

Miquel Llinàs

Catalina Simonet

Andreu Vidal

Sion Coll

Grup Excursionista

Mestresses de casa

Andreu Mateu

Pere Rosselló

GOB-Alaró

Catalina Mª Company

Nicolau Fonollar i Marcús

Joana Gelabert

Trencapinyons

SAM

Fotografia:

Andreu Quintana

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.

Passeig Ferrocarril, 1

Manacor

*Els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

EDITORIAL

Molt probablement encara queda gent que s'en recorda de l'arribada dels primers peninsulars al poble d'Alaró. La majoria provenien d'Andalusia, altres de Castella...

En definitiva tots tenien alguns objectius bastant clars: treballar, condició necessària per poder viure més o manco bé; conèixer els costums de la gent que els acollia i aprendre la llengua de la localitat, la qual cosa els permetria una millor integració. Aquest darrer, tal vegada, els costà un poc més. Però generació darrera generació ho han anat aconseguint.

Amb una forta dosi de voluntat han après a comunicar-se en una llengua que els permet tenir coneixements sobre la cultura del poble i a sentir-s'hi més units. I como ho han aconseguit? Senzillament adonant-se que tenien **la necessitat** d'aprendre: escoltant, repetint i amollant-se, sense por a dir desbarats.

Ara, el poble d'Alaró és conscient d'un fenòmen similar. La constant arribada d'estrangers a la localitat n'és un fet comprobable. Seguiran el mateix sistema d'integració tant social com lingüística? o solament es volen refugiar a un petit poble de la Serra?

Escoltaren, repetiran i s'amollaran sense por? o pel contrari, haurem de ser nosaltres que girem la llengua?

Aportaran la seva dosi de voluntat? o s'hauran d'organitzar cursos específics per a ells?

És aquesta la millor manera d'ajudar-los? Segurament que no.

Si nosaltres els ho donam tot fet i parlant amb ells canviem de llengua o inclús intentam comunicar-nos amb la seva..., mai no sabran el que és tenir necessitat d'aprendre'n, tal com ho han sabut les diferents generacions de peninsulars que han viscut i viuen en el nostre poble.

NOTA ACLARATÒRIA

En vista dels diferents comentaris que han circulat pel nostre poble en relació a la línia d'informació iniciada per aquesta revista, volem recordar que ens guiam únicament per aquests principis:

- independència informativa;
- respecte a la pluralitat d'opinions i,
- llibertat d'expressió

Com a conseqüència d'aquest plantejament, no acceptam ni acceptarem cap tipus de censura i control informatiu perquè consideram que la gent té dret a ésser informada de tots els temes que afecten el nostre poble. Així mateix recordam que sempre respectarem el dret de rèplica que vulgui fer servir qualsevol persona o grup que se senti al·ludit i es vulgui adreçar als nostres lectors a la secció de cartes al director.

Reunió de la Comunitat de Regants

El passat dia 15 d'abril va tenir lloc a la Sala Capitular de l'Ajuntament una reunió entre membres de la Comunitat de Regants d'Alaró i representants del Consistori.

La finalitat de l'esmentada reunió era la d'exposar per part de l'enginyer Enrique Gracia una proposta per tal d'adquirir, l'administració municipal, els drets sobre el cabal que emana de la Font de Ses Artigues.

Després d'una exhaustiva explicació jurídic-tècnica referent al sistema de captació i distribució de l'aigua potable als actuals nuclis de població amb el seu corresponent cost, el Sr. Gracia passà a exposar la valoració feta del cab al anual de Sa Font que segons ell és el 1.365.000 pts/any. Aquesta quantitat resulta de multiplicar les 84.000 tones anuals d'aigua que s'aprofita per 16'25 pessetes/tona.

Hem d'assenyalar que el cab al mig anual que emana de la Font està xifrat en 175 mil tones. D'aquesta quantitat hem de restar unes 70 mil tones que es perden a causa de la deteriorada xarxa de distribució existent, a més de 21 mil que són ja de titularitat municipal.

La proposta que es va presentar als regants es concretava en repartir aquest 1.365.000 ptes., anuals proporcionalment al volum i temps que es té dret actualment, descomptant-se aquestes quantitats dels rebuts de consum que presenta cada dos mesos l'actual empresa concessionària del servei de distribució d'aigua d'Alaró. Així, per exem-

Boca de Sa Font

ple, un regant que té dret a 5 minuts setmanals d'aigua, al cap de 2 mesos representen 13, 33 tones. Si aquest regant consumís 100 tones amb aquests dos mesos l'empresa concessionària li hauria de cobrar 3.250 ptes., a raó de 32'5 ptes/tona. Però per tenir dret a aquestes 13'33 tones, li hauran de descomptar 217 ptes. a raó de 16'25 ptes/tona.

La proposta va provocar al principi la lògica discussió entre els defensors i detractors de la mateixa. Però la gran majoria de petits propietaris varen manifestar la seva conformitat, argumentant que era una bona solució per tal de donar fi a una problemàtica situació que arrossega la Comunitat de Regants materialitzada en un important dèficit en els seus comptes.

Tintotèria i bugaderia **SA NETEJA**

C/ de Sant Roc núm. 52
07340 - ALARÓ
Tel. 87 91 84

MESÓN GALLEGO BAR-RESTAURANT

ESPECIALITAT EN MARISC

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

VIII Trobada d'escoles mallorquines

La VIII Trobada d'escoles mallorquines que tengué lloc a Alcúdia, diumenge dia 10 de maig fou, com cada any, un acte reivindicatiu que fan les escoles per tal de defensar la nostra llengua, així doncs fou presentat un manifest en el que es determinen els punts essencials que cal implantar dins el sistema educatiu per aconseguir una escola on el català sigui la llengua vehicular i tenguí un paper primordial, fes pels quals cal lluitar, a més de seguir insistint per aconseguir les tan desitjades competències en educació.

Un sol ben estiuec duqué a molts dels assistents a fer una visita a la platja, no per això mancà quorum a la paella i ensaïmada que es serví a la plaça del poble.

Els actes que es succeïren foren: al matí tres grups de treball (assessors lingüístics, associacions de pares...) i a l'horabaixa la posta en comú d'aquests i poc després a la biblioteca de c'an Torró l'exposició per part d'alguns mestres de varis temes com la immersió del català a les escoles, la globalització..., fets que possibilitaren al mateix temps conèixer el casal de can Torró, lloc formós i molt equipat que ben segur suposa una font de motivació cap a la lectura i la consulta de llibres.

Com activitats complementàries cal destacar una Mostra de teatre escolar, una exposició anomenada **Anem a**

veure llibres i que és una aportació de la Generalitat de Catalunya on es podien fullejar des de contes pels més petits fins a llibres juvenil si d'aplicacions didàctiques, esplai per a nins i nines, i joves i adults.

Cal destacar la presència d'algun representant de l'escola d'Alaró, escola normalitzada que treballa en el reconeixement del català.

És necessari i molt important confiar en el grup de gent compromesa amb aquest fet, la defensa de la nostra llengua dins i des de les escoles, per a seguir durant molts anys amb aquestes trobades que són una de les aportacions que donen força a un procés que dia rera dia enforteix la nostra llengua davant alguns obstacles que la volen feble.

Exposició de pintura

Un pic més l'Associació de mestresses de casa d'Alaró fa present la seva existència dins el poble amb l'exposició de pintures que s'inaugurà dia 30 d'abril i finalitzà dia 6 de maig.

La col·lecció de quadres, resultat del taller de pintura dirigit per n'Yvonne Brill, inclogué les tècniques d'aquarella i llapis, i com poguérem comprovar els que la visitàrem té força mèrit el treball pictòric d'aquestes persones, algunes de les quals mai havien tocat un pinzell.

Cal recordar que el proper més d'octubre s'iniciarà un nou curs de pintura que es basarà en la tècnica de l'oli.

El seu interès per a realitzar activitats que suposin un cert activisme dins

Exposició de pintura organitzada per l'Associació de Mestresses de casa

VIII TROBADA D'ESCOLES MALLORQUINES

Diumenge dia 10 de maig. ALCÚDIA

ORGANITZADORS

Escoles d'Alcúdia • Ajuntament d'Alcúdia • Federació d'Associacions de Pares
• Ajuntament de Palma • CENC • Obra Cultural Balear

HI COL·LABOREN

Ajuntament d'Alcúdia

Ajuntament de Palma

INICI PIAR DE LA
Campes de Normalització Lingüística

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA

AJUNTAMENT DE CALVIÀ
MALLORCA

DIRECCIÓ GENERAL D'EDUCACIÓ

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR

INFORMACIÓ LOCAL

la localitat i dins el col·lectiu de mestresses de casa ha quedat manifestat una vegada més.

II Mostra de pintors d'Alaró

Del 16 al 24 de maig s'ha presentat a la Casa de cultura del carrer Petit la II Mostra de pintors d'Alaró, organitzada i coordinada per en Pere Isern, personatge cèlebre pel que fa a la seva relació amb l'activitat pictòrica del poble. La col·laboració de l'Ajuntament d'Alaró i de la Conselleria de cultura han permès també reunir dins una sola exposició un total de 43 pintors dels quals nou són professionals i la resta, persones la inclinació dels quals és la pintura.

La presència de joves dins la mostra ha estat notable i, segons els pintors més experimentats n'hi ha alguns que prometen qualitat.

Cal destacar la gran quantitat de públic que ha visitat l'exposició, la qual, des del grup de pintors i pintores, ha volgut retre un homenatge a n'Aleix Llull i a Manuel Mompó, ambdós residents a Alaró durant algun temps.

Viatge a Madrid

L'Associació de la Tercera Edat d'Alaró ha tornat a anar de viatge, aquesta vegada a Madrid. Partiren el dia 5 de bon matí, a les 7, i no tornaren fins al dia 12 a les 11 del vespre.

Es varen allotjar a l'hotel Gran Vía, ben al centre de la ciutat, i es dedicaren a fer moltes excursions, que duraven tot el dia. Varen visitar el Valle de los Caídos, El Escorial, La Granja, el Palau Reial, El Pardo, etc. També anaren a altres ciutats, com Segovia i Toledo.

El fet d'estar ben al centre els permeté de passejar-se per la ciutat. Cada vespre anaren de «marxa» per «Madrid la nit». Un d'aquests vespres varen aprofitar per anar al teatre a veure una obra de Lina Morgan.

Com es pot veure, s'ho varen passar d'allò més bé, tant que ja en preparen un altre per enguany. (Ja us tendrem informats).

Televisió Tramuntana

La Televisió Tramuntana d'Alaró s'ha integrat dins la nova Federació de TV Locals de Balears. Anteriorment hi havia dues federacions de TV Local a les Illes però es van unificar per poder assolir millor els seus objectius. Mateu Llull de la TV de Lloseta és el president d'aquesta Federació que, està integrada dins la «Asociación de TV Locales de España».

La Televisió d'Alaró (TVA) va començar a emetre l'any 1983 (essent la primera de les Balears). Després de tres mesos d'emissió va ésser precintada però per sort pels alaroners cinc anys després, i novament per iniciativa de Paco Rubí, començà el segon projecte de televisió (aquest pic anomenada TV Tramuntana) que ja duu quatre anys emitint.

Durant aquest període el realitzador ha estat Franc Noguera i han presentat: Enric Mas, Caty Noguera, Margalida Perelló, Toni Gibert, Joan Amengual, Mateu Comas, Santi Reynés i Joan Cifre. Actualment emet el Dijos a les 21 h. i es repeteix el Diumenge a les 12 h.

Esperem que pugui continuar molts d'anys informant i entretenint al poble d'Alaró i a la resta de Mallorca que ja la sintonitza.

Diada de l'esplai

Molts de vosaltres recordareu aquell any 1979, dedicat a l'infant, en que el nostre poble s'omplí de nins i joves en motiu de la Diada de l'esplai, això s'ha anat fent cada any a diferents pobles i aquest es decidí fer-ho a Palma, baix un lema olímpic, al Poliesportiu Principes d'Espanya, el 26 d'abril.

La festa començà amb una desfilada de tots els clubs d'esplai presents, inclòs el «Cercle d'Estudis, representant cada un un esport». Seguidament va fer entra la torxa olímpica precedida per un centre de joves que s'havia ofert a dur-la de Lluc fins Palma, entre ells s'hi trobaven set monitors del nostre club que havien matinat per fer possible que a les 6'30 h. la torxa partís de Lluc.

Després d'encendre la flama olímpica

ca un grup de joves i monitors ens oferí un ball per després passar a donar uns recorfs de la mà d'esportistes illencs destacats que havien estat convidats a la diada.

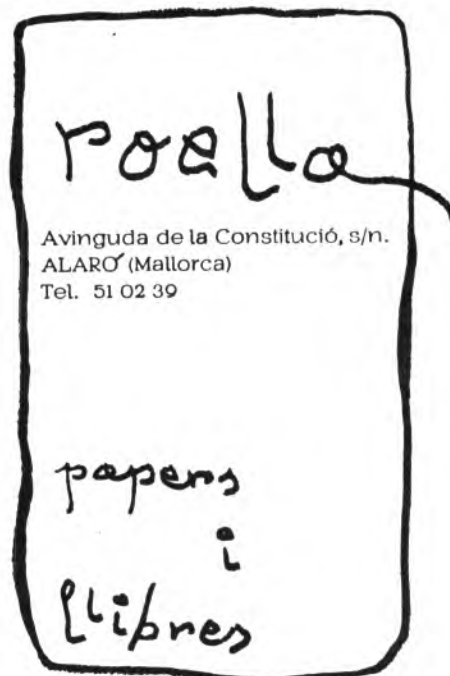
Seguidament començà la festapels més petits amb nombrosos jocs i, després del dinar, amb un grup d'animació finalitzà aquesta diada anual de germanor en espera de començar ja a posar en marxa la del proper any.

Margalida Perelló i Ferrer
«Cercle d'Estudis»

Alaró col·labora amb deixalles

Tot va començar quan na Carme Martorell i na Maria Xamena es varen introduir a l'àmbit de Deixalles per tal de realitzar un treball d'investigació. El seu interès va anar més lluny de la teoria i decidiren aplicar el que havien vist i el que els havien ofert al seu poble. Contactaran amb l'Ajuntament, les escoles, el Club d'Esplai i finalment la Televisió Tramuntana va transmetre un reportatge sobre l'organització. Totes aquestes passes anaren encaminades a donar una informació àmplia sobre la tasca social de l'esmentada organització.

Es va fer una primera campanya de recollida: paper, roba i objectes consi-

INFORMACIÓ LOCAL

derats, en un principi, inútils. En aquests moments el contacte segueix amb Deixalles.

Tal com ens ha comentat na Maria Xamena, més o manco, tres o quatre pics durant l'any es realitza una campanya a un local cedit per l'Ajuntament. La gent d'Alaró participa bastant en aquesta activitat duent gran quantitat de paper i de roba, a més a més les persones que ho sol·liciten, els encarregats de Deixalles passen per caseva amb la furgoneta per tal de recollir mobles o electrodomèstics romputs.

Des d'un primer moment el Club d'Esplai es va comprometre amb la seva ajuda a col·laborar en aquesta activitat.

Finalment aquesta gent va proposar a l'Ajuntament de col·locar pel poble una sèrie de contenidors de vidre i als taberners realitzar una recollida de botelles cada cert temps. Com es pot observar la inquietud d'aquesta organització també ens afecta a tots, per la qual cosa la nostra col·laboració és un gran servei.

Exposició d'objectes antics al C.P. Sant Bartomeu

Amb motiu de la celebració de la «I Setmana Cultural» el Col·legi Públic Sant Bartomeu i la seva Associació de pares van organitzar, entre altres actes, una exposició etnològica amb el títol «Com vivien els nostres padrins».

La I Setmana Cultural va tenir lloc els dies abans de les vacances de Pasqua però l'exposició romandrà oberta fins a final de curs. Els interessats en visitar-la ho poden fer a partir de les 5 de l'horabaixa, els dies feiners.

L'exposició recull eines, instruments, jocs, roba, i alues objectes de la vida quotidiana dels nostres avantpassats entorn de diferents àmbits: el camp, la cuina, la vestimenta, els jocs, l'escola, el racó de brodar, la tècnica, etc. Desperta un interès especial la banqueta de sabater on hi poden veure totes les eines que s'empraven per a la confecció manual d'una sabata. La distribució dels diferents espais és molt original, i fa entretinguda la visita.

Hem de destacar que l'alumnat va participar molt activament en la recollida de diferents materials per a l'exposició. Aquest treball dels alumnes va servir per acostar-los a les formes de vida dels seus padrins, de manera que amb la motivació generada per l'exposició es desenvolupà tota una tasca educativa.

Material escolar antic

La sexualitat dels nostres fills, com afrontar-la

Amb aquest títol començava la xerrada que va tenir lloc el passat dia 7 a l'Ajuntament d'Alaró, dirigida a pares, mares i a educadors. La conferència, a càrrec de Fca. Serra A.T.S. d'Alaró, plantejà algunes qüestions interessants relacionades amb el món de la sexualitat. El desenvolupament de la sexualitat en les diferents etapes d'un nin i d'una nina; com afrontar les preguntes dels nostres fills i filles respecte a aquest tema; quan pares mares i educadors intenten informar-los, ja ho saben quasi tot?; prevenció dels embarassos a l'adolescència - informació abans que posar remei al problema... Tots aquest i altres punts es tractaren en un ambient de màxim interès per la majoria de mares que hi assistiren. Hem de tenir present que l'educació sexual dels nos-

tres fills i filles és una tasca que cal dur a terme entre el pare i la mare conjuntament, i no solament sobre un dels dos com anteriorment es creia.

Himalaya (Cho-Oyu 8.201 metres)

El passat dia 9 de maig va tenir lloc a l'antiga Escola Graduada una projecció de diapositives organitzada pel grup d'Espeleologia d'Alaró de la II Expedició a l'Himalaya. Banca March. Els presents poguerem gaudir d'unes meravelloses imatges a les quals es reflectien escenes viscudes pel grup balear durant l'esmentada expedició: convivència amb la gent del Tíbet, diversos costums dels nadius, rostres expressius, postes de Sol, muntanyes nevades, cossos fatigats, ànsies d'arribar: objectiu aconseguir —CHO-OYU— (8.201 metres d'altitud). Primer equip de les Balears que ha arribat a tan alt cim.

Des d'aquí volem encoratjar els seus protagonistes, perquè algun dia sigui possible veure'ls fotografiats a l'Everest.

Obra Cultural Balear Presentació d'Alaró Noves i parers

El passat 25 d'Abril, a les 19 hores tengué lloc a la Sala Capítular de l'ajuntament la presentació d'aquesta revista. L'acte fou presidit per Carme Bennàssar en absència d'Antoni Mir president de l'Obra Cultural Balear. A continuació, Catalina Amengual, directora de la publicació, explicà el funcionament que seguirien així com les línies generals que marcarien el contingut i les diverses seccions que s'inclouran dins la revista. Finalment, Catalina Amengual deixà les portes obertes perquè tothom que vulgui pugui prendre part en la realització de la revista.

Assistiren a l'acte al voltant d'unes seixanta persones, que, un cop finalitzat, participaren a l'àpat que s'oferia.

La presentació de la revista estigué precedida per l'exposició i venda de llibres, que divendres horabaixa i dis-

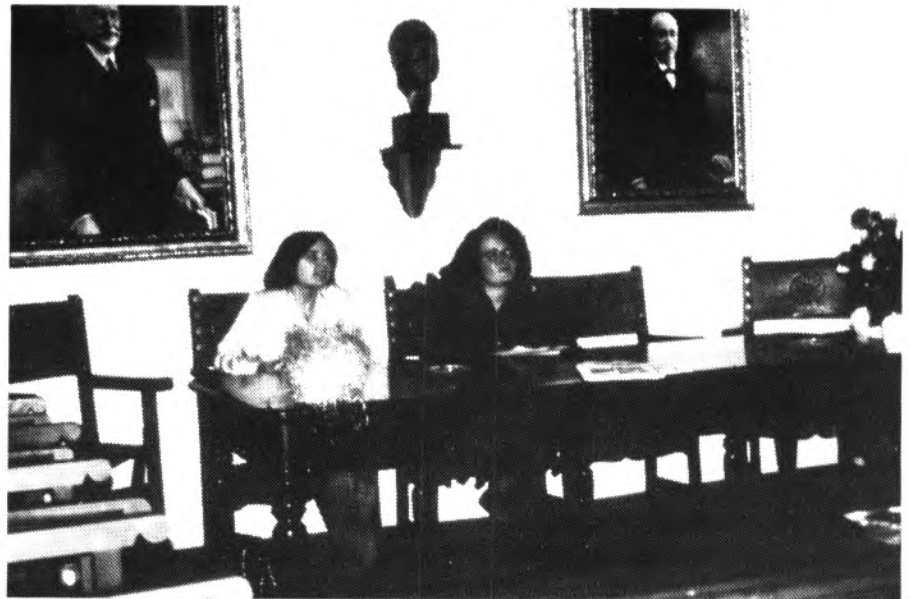
sabte matí dugué a terme la delegació d'Alaró de l'Obra Cultural Balear, amb la participació de la llibreria Roella, tot enllaçant amb la diada del llibre del 23 d'abril.

Celebració del 1er. de maig

A la finca de s'Oliveret va tenir lloc un any més la concentració popular per a celebrar la Festa dels treballadors. Al voltant d'un centenar de persones varen passar una jornada festiva que va concloure amb un parlament del Batle d'Alaró, Francesc Rosselló, que va destacar el caràcter ja tradicional d'aquest esdeveniment. Hem de dir que, a diferència d'altres llocs, no es va fer cap referència a les crítiques sindicals contra les darreres mesures econòmiques adoptades pel Govern Central i que han provocat la convocatòria d'una jornada de vaga general pel dia 28 de maig.

Moment de l'àpat, a l'entrada de l'Ajuntament, després de la presentació de la revista

Acte de presentació d'aquesta revista

RUBINES
IMPREMTA

Pere Barceló Busquets

Especialitat en targetes de noces

C/. Bonaire, 1
Tel: 51 17 39 07350 BINISALEM (Mallorca)

Forn Nou
PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARO (Mallorca)

PEL FORAT DEL PANY

El calçat a Alaró: un titànic de couro

De vegades se senten veus d'enyor per aquells temps en què els carrers d'Alaró, ben de matí, s'omplien d'obrers i obreres anant cap a la fàbrica. Hi havia estones de trui -quan anaven a dinar, en sortir de la feina- com si fos diumenge: rialles, crits, bromes i corre-disses. Els bars vivien les seves millors hores des de l'arribada dels treballadors, abans d'anar a sopar, i tothom gaudia de les petites febleses dels humils.

Passa el mateix amb el paisatge, del qual forma part l'home; aquelles vistes bucòliques, gairebé paradisiàques, les d'abans de l'entronitzament de la indústria, desaparegueren fa un grapat d'anys.

I tanmateix tot allò era cert: els paisatges, l'esplendor d'una època daurada... i tanmateix si hom gratàs per sota les oliveres, la pastura, trobaria moltes de penes. Per ventura, si gratàssim per sota el trui dels obrers del calçat d'Alaró -el dels vells i bons temps passats- potser sí que veuríem més d'un dol. Però, ens demanam, i ara? Què és el que succeeix, ara, amb les persones que viuen del calçat? Sobre el tema hi ha un parell d'estudis acadèmics i altres treballs periodístics que analitzen la situació d'aquest sector a les Balears, dins Mallorca i tot; poca cosa se'n troba relativa a la nostra vila. La

Interior de la fàbrica Calzados Vidal

manca de dades i estadístiques ens permet, tan sols, dibuixar un petit esbós de l'ascens i la caiguda de la indústria del calçat a Alaró, i hem de recórrer als protagonistes d'aquests afers perquè ens parlin de tot això que ens interessa.

Imaginu-vos un país, petit i bell, al damunt de la mar i atapeïdes les terres i puigs per tots els colors del verd. Els seus habitants viuen -si més no, com a tot el món- magrament del camp i la ramaderia, fins que arribaren noves formes de transformar els productes

naturalis artesans: la indústria. Encara que quasi artesanes, les indústries primerenques anaven creant una xarxa de petites fàbriques, de caràcter familiar, que a molts d'indrets donaven a llum a una nova classe social. Alaró, un poble de la serra, comptava llavors amb gent d'empenta nodrita per la il·lusió del progrés. Es crearen fàbriques de calçat, petites indústries auxiliars, i tira a tira les gents deixaven la inseguretat de les feines agrícoles i s'anaven convertint en obrers.

Més tard, va esclatar una guerra, amb el seu seguici de venjances, d'odis, de morts i de temor. La indústria del calçat, però, va aixecar el cap novament i va continuar un destí que es consideraria guiat per la Providència, sino fos perquè l'atordiment de l'anomenat «boom Turístic» va fer trontollar totes les maneres d'entendre la vida i les mateixes maneres de viure.

La devallada de pes relatiu de la indústria del calçat davant les emergents, com la construcció, mobles, etc., va ser menor a les zones on pogueren reorientar-se cap a la demanda turística. La resta va patir molt més. Amb tot i això, el 1970, a Alaró, hi feien feina 709 persones; el 1979 la nostra vila va ser seu d'una convenció d'una firma americana especialitzada en calçat d'home.

RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

Stredo

ESPECIALITAT EN PEIX FRESC

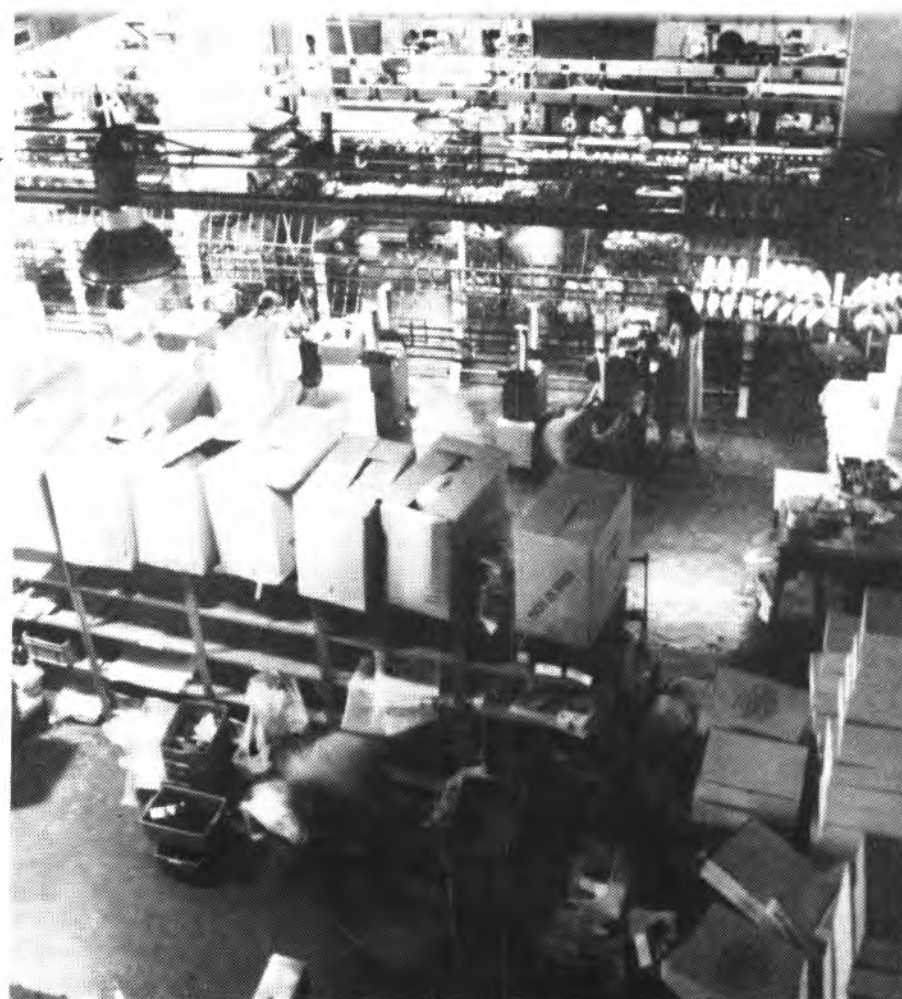
C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

DEL FORAT DEL PANY

Altres esdeveniments, però, anaren deslluïnt els vells propòsits: la pèrdua del mercat americà en favor de les agressives indústries de l'Orient Llunyà i l'aferradissa competència dels industrials del Llevant Ibèric. El 1982 només eren 467 homes i dones que feien feina al sector del calçat. Això era, però, el començament d'un viatge aparentment sense retorn.

Els fets europeus de 1989 i la crisi fruit de la unificació alemanya han colpejat les magres expectatives de la indústria de la pell alaronera. Enguany ja han tancat Can Bibiloni (amb vuit treballadors) i Can Terrassa (amb 13), i a més, s'ha reduït l'ocupació de Can Vidal, quedant amb una plantilla de 38 obrers. Segons ens informa Manola Pelarda, secretari general de la Pell d'UGT a les balears, avui en dia resten uns 70 treballadors del calçat a Alaró, repartits en cinc empreses: Calçat Vidal, Can Coll, Can Fullana, Can Miquel Capó i Can Simonet, alguna d'elles amb deutes pendents amb la Seguretat Social.

Un dels problemes greus -continua- és la manca de voluntat des de la iniciativa privada i el suport des de les instàncies polítiques. Els empresaris -ens diu- han envellit sense que hi hagi hagut una nova generació d'alaroners amb il·lusió i ganes de tirar endavant un projecte seriós, de cercar alternatives que puguin emprar i potenciar la xarxa industrial generada pels seus avantpassats. Manolo Pelarda no és optimista, a hores d'ara, però té notícies d'un jove alaroner que ha engegat una nova fàbrica, i això interessa. Es tracta de Marc Bibiloni, de 23 anys, que no

Interior de la fàbrica Calzados Vidal

es resigna a veure com es trenca una tradició familiar que arrenca de molts anys enrere. Per això ja està preparant un nou monstuart amb noves idees i noves il·lusions.

Les perspectives del sector a les Balears, des del punt de vista de la indústria, mirant cap al Japó, el Canadà i Austràlia, i la qualitat dels productes garanteixen una bona entrada en aquests mercats; per part dels treballadors, comenta Manolo, en el darrer Conveni col·lectiu, signat fa poc temps, s'aconsegueix un augment del 7%, i l'eliminació d'un anacronisme com era la discriminació salarial per motius de sexe.

No creu Manolo Pelarda que els tant cacareats projectes d'agroturisme o turisme rural que, se suposa que han de salvar l'economia del nostre poble, duguin res de bo: «molta especulació i pocs llocs de feina», segons ell. «No es pot renunciar, afirma, a mantenir un sector industrial que és, en definitiva, el que crea llocs de feina estables».

Seria una llàstima que Alaró romanagués fora d'aquestes iniciatives per enfortir el sector de la pell i d'altres que poguessin sorgir, i deixàssim -entre uns i altres- que el vaixell s'enfonsi per sempre més. Alaró, transformat en poble dormitori, hi sortiria perdent.

Julio Raneda

*La Protectora
Cafè*

1923

Alaró

FLORISTERIA **ATTYS**

Verge del Refugi, 19
Telf. 51 04 97
07340 ALARÓ

Objectors de consciència, ni més ni manco

-Per quins motius vos heu fet objector de consciència?

-Tomeu Noguera: Per estar en desacord amb tot el que es veu del servei militar i l'única cosa és fer-te objector.

Joan: Perquè trob que no serveix per res. Es té la imatge que el servei militar és disciplina, que et fa un home i aquestes coses, però per jo te rebaixa com a persona.

Tomeu: Perquè no ens han d'obligar a res i menys a una cosa com és la «mili». La de fer qui vol.

-Estaríeu, per tant a favor d'un servei militar professionalitzat?

-T: No, no estic a favor de l'exèrcit, però, malauradament si n'hi ha d'haver un que sigui professional i voluntari.

J: És una solució millor que el qui ha actualment, així i tot no esteim per cap servei militar.

T.N.: Hauria de ser per la gent que li agradi.

-Quan comunicàreu a la vostra família que no volíeu fer el servei militar, quines repercussions va tenir la decisió?

-T.N.: Em van donar llibertat per elegir, malgrat tot sempre hi ha qualque emperò.

J: Jo pens que ara els pares ho veuen d'una altra manera, també se n'adonen que no serveix per res, encara que si l'haguessin de fer segur que hi tornarien.

T: Que tu et declaries objector els pares no ho veuen normal, ets diferent a la resta. Si de 100 joves només 2 són objectors nosaltres som una minoria.

-Què en pensen els altres joves, els vostres companys, d'això de l'objectió? Qualque vegada vos heu sentit discriminats per haver-vos declarat objector?

-T.N: Alguns se n'interessen, però altres...

J: Sí, alguns «Que viva España»

T: Jo tant com a discriminat no m'hi he sentit, però sí que a vegades et miren malament i extranyats quan ho dius, i això que molts la critiquen a la «mili».

-Per què hi ha joves que compar-

Tomeu Noguera, Joan Amengual i Tomeu Simonet, tres joves objectors de consciència

teixen la idea de la inutilitat del servei militar, però a l'hora d'elegir opten per aquests?

-J: Sembla que estan ficats dins aquests motlles que no en poden sortir.

T: Hi ha temor a canviar la rutina.

T.N.: A més no és tan senzill fer-te objector com soldat. T'has de cercar la vida, has de tramitar més papers, en canvi per a la mili no és necessari fer res, sols que et cridin.

OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA

Punts d'informació

Si vols tenir més informació o ja estàs decidit a fer-te objector, vet aquí un seguit d'adreces útils:

-AOC (Associació d'objectors de Consciència). Adreça provisional local del GOB, C/ Verí, nº 1, 3. Tf. 72 11 05 - 77 18 46. Divendres de 18 a 20 hores.

-Consell de la Joventut de les Illes Balears. C/ Palau Reial, nº 3. Tf. 71 20 02.

-Oficina d'Informació Juvenil, C/ Venerable Jeroni Antich, nº 5. Tf. 71 30 11.

-SIDIP (Servei d'informació, documentació i préstec de Joventut. Ajuntament de Palma). Disposen d'un servei d'assessorament sobre temes jurídics, objecció de consciència i drets i deures militars. Dimecres de 17 a 19 hores i els divendres de 12 a 14 hores. C/ Passatge Maneu, nº 8. Tf. 72 30 42.

-MOC (Moviment d'objectors de consciència). Si optes per la insubmissió. C/ Sant Miquel: taula informativa cada dissabte dematí o C/ Palau Reial, nº 9 2on. Tf. 72 64 61.

-Quins tràmits fan falta per declarar-te objector?

-T.N: Has de tramitar primer una sol·licitud de declaració d'objecció de consciència. T'has de preocupar tú d'anar-la a cercar, per això et convé posar-te en contacte amb grups o serveis que t'informin, perquè a l'Ajuntament no en saben res.

T: A un poble no hi ha ningú que t'expliqui res, ni l'Ajuntament. Sempre podien organitzar xerrades sobre l'objecció, ja que com fer el servei militar tothom ho sap. A més sembla que des de les institucions es fa el possible perquè els joves no es facin objectors, no surt propaganda per la televisió ni enlloc. Ara si fas la mili, no és necessari preocupar-se per cap tràmit.

-Un dels punts que s'ha criticat de la llei que regula la prestació social substitutòria pels objectors és la durada d'aquesta, què en pensau d'això? (La durada de la prestació és de 13 mesos enfront dels 9 del servei militar).

-J: És totalment injust que ens castiguin a fer més temps. Si estam dins un sistema democràtic, tothom hauria de poder elegir lliurement sense que es penalitzassin algunes decisions. Injust

també és allò que digueren que una persona que hagués fet el servei militar tendria prioritat per ocupar un lloc de treball a l'Administració. (Aquesta és una de les darreres «amenaces» administratives del Govern).

T: Ningú es vol arriscar, per mig any més prefereixen fer la «mili», ja passen.

-Un dels altres temes polèmics és la manca de places on realitzar la prestació social, què en deis?

-T.N: Dóna la impressió que no interessa solventar el tema de la prestació, sí s'igualassin les condicions dels objectors amb els que fan el servei militar, augmentaria el número d'objectors.

J: La manca de places et crea molta inseguretat, ja que no saps el temps que hauràs d'esperar per tenir un lloc.

T: A més algunes entitats privades que demanen objectors t'empren com a mà d'obra gratuïta, perquè a tú et paga l'Estat. En canvi altres han renunciat a sol·licitar objectors com a forma de protesta davant la prestació substitutòria, si altres s'afegiguessin es bloquejarien les llistes d'espera. És que això

de la prestació no és un dret sinó una obligació.

-I de la insubmissió, què en trobau?

-J: No ho fas per la feina i per la família davant l'amenaça d'entrar a la presó. Sempre duries la marca.

T: Sobre la insubmissió si que no hi ha informació. Als mitjans de comunicació sols surten aquells que jutgen, són fets simbòlics perquè agafem por. No se sap quants d'insubmissos hi ha.

Margalida Simonet

T'interessa conèixer-ho

-Què és l'objecció de consciència?

-És un dret reconegut constitucionalment que dóna la possibilitat de no fer el Servei Militar per motius de consciència: religiosos, ètics, morals, humanitaris, filosòfics i altres de la mateixa categoria.

-Quan es poden declarar objectors?

-Hom es pot declarar objector des del darrer trimestre de l'any en que es compleixen els 17 anys fins al moment de la incorporació. La llei no admet la declaració d'objecció de consciència durant el període del Servei Militar però sí després, quan ja s'està en situació de reserva.

-Què passa després de la declaració d'objecció?

-La llei estableix l'obligació d'una prestació social substitutòria, és a dir la realització d'activitats civils d'interès general i al marge d'institucions militars.

Un insubmís seria aquell que no accepta el compliment d'una prestació substitutòria ni participar en el sistema de defensa.

-On es pot desenvolupar la prestació?

-Els sectors prioritaris són: la conservació del medi ambient, millora del món rural, protecció de la natura, protecció civil, serveis d'acció comunitària, atenció a sectors marginats, serveis sanitaris, cooperació internacional...

Ser objector

Un jove als disset anys veu clar que s'ha acabat una etapa de la seva vida, sap que hauria de prendre una sèrie de decisions immediates i una de les més importants és, sense cap dubte, sobre el tema de la mili.

La preocupació pel servei militar és molt important per la joventut, has de deixar el que facis i has de prendre nou mesos, i a més no es pot dir que el soldat rebi un tracte excessivament humanitari. Per aquesta raó cada vegada són més els joves que ens negam a fer la «mili» i que cerquem informació de les alternatives existents.

La quantitat d'objectors augmenta de cada vegada més, fins i tot supera totes les previsions que s'havien fet. Cal tenir en compte que la societat comença a veure amb bons ulls l'objecció, fins fa poc la paraula objector era desconeguda i malsonant. Una de les causes de l'augment d'objectors va ser la Guerra del Golf, ja que els joves han vist que una guerra no és una cosa impossible i que estant dins l'exèrcit s'hi està exposat.

El problema més important de l'objecció és la discriminació que sofreix respecte a la «mili»: és vergonyós que un objector hagi de fer més mesos que un soldat, que la informació que el govern dóna sigui quasi nul·la, i que no es pugui fer-se objector una vegada in-

corporat a l'exèrcit; també és injust i fins i tot anticonstitucional (ja ho aclariran els jutges) que els que es neguin a realitzar la prestació social puguin ser condemnats amb tres anys de presó més que els insumisos a la «mili». Malgrat tot això si a qualcú s'ha d'agrair l'actual millora del servei militar és als objectors, ja que a causa del seu augment i a la mala previsió de places que s'ha fet s'ha provocat un greu problema que només es pot resoldre millorant la «mili», i això és el que vol el govern per evitar que augmenti el nombre d'objectors.

Hi ha una altra alternativa a la mili: la insubmissió, que és il·legal però que és seguida per uns mil cin-cents espanyols. Aquestes persones es neguen a ser oblidats per l'estat a fer una activitat i consideren la insubmissió com una estratègia de desobediència a l'estil Gandhi. Normalment s'associa insubmissió amb vagueria, sense tenir amb compte que un percentatge considerable d'insubmisos realitza tasques humanitàries dins associacions voluntàries i no governamentals. Espanya és el país més actiu en el tema de la insubmissió i està exportant una alternativa a la «mili» i a l'objecció a tota Europa.

Dels mil cin-cents insumisos, dotze han estat jutjats fins ara, quatre eren insumisos al servei militar i han

estat condemnats a un any i tres mesos de presó, encara que els militars no han executat les sentències; els vuit insumisos restants ho eren al servei cívil i els seus casos són tots diferents (cinc han estat empresonats però amb règim obert, un es va fugar i l'altre va estar a punt de ser indultat). Un dels insumisos va dir: «Com que no ens poden empresonar a tots, de tant en quant en jutgen un per fer por». Darrerament dos jutges espanyols han decretat que no es pot oblidar als objectors a realitzar la prestació social.

A Europa els països amb el servei militar menys respectuosos amb els drets dels ciutadans són Grècia, Espanya i França; a països com Dinamarca o Suècia el servei militar és realment profitós.

L'objecció està reconeguda a tots els països de la CEE excepte a Grècia, on hi ha quatre-cents objectors empresonats. Els països on el servei social dura el mateix que el servei militar són Àustria, Dinamarca, Itàlia i Portugal.

La darrera dada damunt l'objecció és el Centre d'Investigació Sociològica que va publicar que un 15% des joves és favorable al servei militar obligatori.

Tolo Noguera Vidal

**TALLER DE
XAPA I
PINTURA**

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

• LYPHODRAINAGE •

MANUELLE

MACH DR. VODDER

• KOPENHAGEN •

ORIGINALMETHODE
„LYMPHATICA“

ESPERANÇA

TERÀPIA I ESTÈTICA
LINFODRENATGE MANUAL
MÈTODE VODDER

C/ de Sant Roc, núm. 28
Tel.: 51 02 82
ALARÓ (Mallorca)

El pacte autonòmic: una burla al nostre poble

El passat mes de febrer es va signar a Madrid, entre el Govern Central i els partits PP i PSOE, l'acord conegut com a «pacte autonòmic». Mitjançant aquest pacte els dos partits firmants decideixen que ha arribat el moment de posar fi al desenvolupament de l'estat de les autonomies, i per a posar-hi punt i final acorden cedir algunes competències a les Comunitats Autònomes de via lenta, és a dir aquelles que es coneixen popularment com a «autonomies de segona», entre les quals hi ha la nostra.

Aquest pacte, que els firmants han volgut vendre com el sùmmum de l'autonomisme, és en realitat una passa enretra important en relació a les perspectives que preveu la mateixa Constitució donat que:

- només preveu donar a les CCAA unes competències que tenen poca importància i escàs contingut econòmic.

- La competència més important que s'hi contempla és la d'educació, però no es concreta gens ni mica el seu abast ni el termini dins el que s'haurà de fer efectiva.

- es preveu que el Govern Central exerceixi una «tutoria» o vigilància sobre les CCAA, no només en relació a les noves competències sinó també en relació a les que ja teniem abans.

- hi ha moltes altres coses que la Constitució permet de transferir i que,

ara queden fora del pacte, com per exemple: Sanitat, l'INEM, FEVE, Policia i ordre públic, etc.

Però tot això no seria res si s'hagués respectat la voluntat del poble de les Illes Balears i de les nostres institucions. El pitjor del cas és que, una vegada més, a Madrid decideixen per nosaltres sense donar-nos, ni tan sols, la possibilitat d'opinar.

En el cas de les nostres illes, l'autonomia és tan necessària, només, que a les CCAA de «Primera» per dos motius principalment:

- Perquè tenia un territori fragmentat en diferents illes i separat del continent i, per tant amb unes dificultats molt específiques que necessiten una solució apropiada.

- I perquè tenim una cultura pròpia ben diferent de la castellana i som l'única comunitat autònoma de «segona» que té una llengua pròpia: el català.

Aquests motius són molt més que suficients per exigir un tracte diferent del que donen a Madrid o La Rioja, per posar dos exemples.

Convé recordar que el mes de gener del 91, ara fa una mica més d'un any, el Parlament de les Illes Balears va aprovar sense cap vot en contra i només amb l'abstenció del PSOE (segurament forçada per les ordres enviades des de Madrid), una reforma del nostre Estatut que preveu una amplia-

ció considerable de la nostra autonomia, sempre dins el marc de la Constitució.

Mentre a Madrid s'ha negociat el contingut del pacte autonòmic, ni tan sols s'ha tingut en compte la voluntat expressada pel nostre Parlament, ni tampoc s'ha consultat amb el Govern Balear encara que fos com una pura formalitat. Evidentment no importa aclarir que ja haurien anat ben alerta de fer-ho així si no fos perquè aquí el PP i el PSOE tenen la majoria de vots. Si els nostres representants haguessin estat en el seu lloc, és a dir, defensant els nostres interessos i no uns altres, això no hauria passat. En definitiva, votar aquí aquests partits ha servit perquè després a Madrid s'hagin utilitzat els nostres vots i hagin despreciat totalment l'opinió de la nostra gent. D'aquesta situació no en podem treure més que una conclusió: si no volem que tornin a passar aquestes coses, no podem seguir votant gent que està a les ordres de Madrid, és a dir, el que es coneix com a «partits estatals». Ja és hora que ens espavilem i votem partits d'aquí que no tenen obediències foranes, sinó mai sabrem si aquells que hem elegit són realment els nostres representants o els representants dels interessos de fora, aquí.

Josep Gomila i Benejam

REPORTATGES

IMATGE 2.000

FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26 ALARÓ

Tel. 51 05 14

CAN TIU

Bar - Restaurant

DIMECRES TANCAT

C/. Petít. 11
Tel. 510148

ALARÓ
(MALLORCA)

Sobre lleis i bones intencions

Amb aquest article només voldria posar de manifest el funcionament -una mica estrany, per cert- de determinades persones que es troben en la posició adequada per dur a terme unes activitats concretes que sempre serien una millora per a la població, i que no ho fan perquè es perden -potser- en base a unes consideracions encara més estranyes.

L'Exposició de Motius de la Llei de Normalització Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears diu: «La llengua catalana i la llengua castellana són totes dues oficials de la Comunitat Autònoma, amb el mateix rang, si bé de naturalesa diferent: l'oficialitat de la llengua catalana es basa en un estatut de territorialitat, amb el propòsit de mantenir la primàcia de cada llengua en el seu territori històric». Aquesta llei fou aprovada pel Parlament de les Illes Balears al 29 d'abril de 1986.

Tres anys més tard, l'11 de juliol de 1989, l'Ajuntament d'Alaró aprovà el

Reglament Municipal de Normalització Lingüística, que diu, a l'article 27è: «L'Ajuntament d'Alaró ha d'adoptar les mesures pertinents amb els mitjans necessaris amb l'objectiu de fomentar la consciència lingüística dels ciutadans i de promoure l'ús del català en tots els àmbits i activitats de la vida social».

Aquesta és només una part de la situació legal vigent a aquesta Comunitat Autònoma i, més concretament, a la nostra vila. Sembla, però, que determinades personalitats públiques desconeixen les lleis vigents i, si poden, se les creen a mida. Aquest és el cas d'un dels nostres regidors que vol organitzar cursos per a estrangers de català i de castellà.

No sabem, però, si el nostre benvolgut regidor coneix els moviments migratoris de la població alaronera. Per posar-ne un exemple, agafarem les dates de l'Institut Balear d'Estadística referents al 1989, any en què es produïren 106 altes, 29 de les quals prove-

nien d'una altra Comunitat Autònoma i 22 de l'estranger. Pot ser que aquestes no siguin gaire representatives, però són significatives. Són almenys prou significatives perquè tothom pugui adonar-se que part d'aquesta població pot integrar-se sense problemes -i més encara si tenim en compte que gairebé un 75% està entre els 0 i el 40 anys- al lloc on ha decidit viure i l'altra part, com bona idea té la nostra benvolguda personalitat, pot fer-ho mitjançant algun curs. Tot això si deixam de banda el fet que la majoria prové d'una altra Comunitat Autònoma de l'Estat Espanyol i, per tant, no té cap necessitat d'aprendre castellà perquè té l'obligació de saber-ne. El que passa, i potser «algú» se n'ha oblidat, és que si hi ha reglaments de normalització lingüística «amb el propòsit de mantenir la primàcia d'una llengua» és, senzillament, perquè ocupi el lloc que li correspon en el seu territori lingüístic.

Carme Bennàssar

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

Nou decret de prestacions: Una ferida a la política social

Quan a la majoria de països occidentals s'està qüestionant la tendència, a les restriccions de la política social dels governs, que aparegué a l'horitzó polític amb la Sra. Thatcher a Anglaterra i amb el Sr. Reagan als Estats Units, i que es pot resumir en una reducció de les despeses públiques, a excepció de les despeses militars —per suposat—, i en el fet de donar via lliure a la iniciativa privada, a Espanya l'apòstol del moneterisme, el Sr. Solchaga, arropat pel Govern i pel Partit que li dona suport, treu d'un dia per l'altre una norma que redueix les quanties i el períodes de les prestacions de desocupació. A mode d'exemple podem dir que a partir d'ara per tenir dret a les prestacions de desocupació s'han d'haver cotitzat dotze mesos, generant prestacions per un període de quatre mesos, quan abans amb sis mesos de cotització es gaudia de tres mesos de prestacions. Les quantitats que s'han de percebre han minvat d'un 80% a un 70%.

La situació que es generarà de l'esmentada norma tindrà les seves reper-

cussions a la localitat d'Alaró, on a uns moments de total decadència industrial, sense perspectives de creació de nous llocs de feina, les prestacions de desocupació són la única font d'ingressos de les que poden gaudir els treballadors que han quedat sense feina, no tan sols persones individuals sinó famílies senceres. Hem de destacar que en molts de casos les prestacions per desocupació són prèvies a la jubilació.

La reducció de les prestacions tindrà una influència directa sobre l'economia del poble, i el temps ens dirà la transcendència de la mateixa.

El Govern Espanyol assenyala, com una de les causes de l'aplicació de la norma, l'existència d'una borsa de frau, quan la realitat demostra que aquest s'ha de combatre pr l'Administració amb les mesures legals de què disposa o de les que pot crear, a més d'una col.laboració de sindicats i Associacions d'empresaris.

El comportament exemplar d'alguns dels nostres governants i dels seus

amics també contribuiria a erradicar i deslegitimar aquestes actituds, cosa que no succeeix en massa freqüència.

Les prestacions per desocupació ja varen ser objecte de la dràstica reforma amb la promulgació de la «Ley Básica de empleo» que a suposar una important retallada de les prestacions (d'una cotització de sis mesos que generava 24 mesos de prestacions, es va passar de 6 mesos cotitzats a 3 mesos de subsidi), per tot això no tenia sentit una altra reforma, i més encara actualment en els temps de crisi que atravessem.

Per tant, l'opinió més raonable sobre aquesta reforma és pensar que tal vegada sigui una manera fàcil de reduir la despesa pública i que repercuteix a les capes socials menys afavorides, o també com un primer pas d'una política que tendeix a minvar assistència sanitària, farmacèutica... i que acabaria amb la privatització de la Sanitat Pública.

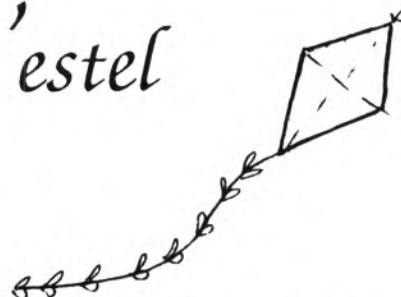
Nicolau Fonollar

BAR RAMON HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

S'estel

PAPERERIA-LLIBRERIA
C/ Síquia, 3

Tel. 87 90 32
07340 - ALARÓ

Impressions d'un viatge a Alemanya

Sempre és difícil parlar d'un fet que consideres molt bò, sense deixar de pensar que ja s'ha acabat. Encara estan fresques les imatges del que vérem i el record del que sentírem, per això ara és un bon moment per a poder compartir aquesta experiència inolvidable.

Aquest intercanvi ens serví per conèixer costums diferents i un paisatge que gairebé només pensam que existeix en els somnis. Els nostres amics alemanys volgueren que, a més de conèixer la seva regió, Schleswig-Holstein, al nord d'Alemanya, limítrof amb Dinamarca, ens coneguéssim bé entre nosaltres per poder compartir idees i vivències, per la qual cosa ens instal·làrem tots, alemanys i alaroners, a una casa enmig del camp on podíem gaudir d'una impressionant verdor. Ens donaren a conèixer els aspectes de la seva història mitjançant visites a museus i poblats vikings i, fins i tot, a un camp de concentració.

Enmig de tot això, tinguérem temps per anar amb vaixell a Dinamarca, visitar la immensa universitat de Kiel, passejar per un poble holandès i, especialment contemplar animals salvatges i d'altres tipus, sense estar engabiats, al zoo d'Hamburg.

A més d'altres activitats, també coneguérem l'actual situació política i econòmica de la regió amb la visita al Landeshaus on es troba el Parlament de Schleswig-Holstein on el vice-president ens informà sobre la situació d'Alemanya de cara a la resta de països europeus.

Friedrichstadt, Margalida Perelló, Margalida Marcús, Catalina Noguera i Francesca Saez

Finalment podem dir que, com férem a Alaró, celebràrem una missa ecumènica per unir més les dues esglésies.

Ara ja fa quasi un mes que finalitzà aquesta segona part de l'intercanvi, d'ell ens queda el bon record dels nos-

tres amics i les experiències viscudes, de les quals hem après molt, però no suficient, per això, confiam i desitjam que no s'acabi aquí.

Margalida Perelló i Ferrer
«Cercle d'estudis»

FERRETERIA D'ALARÓ DROGUERIA

Dr. Jaime Colom, 38 - Tel. 51 04 86
ALARÓ (Mallorca)

Restaurante
Bearn
(Dimarts tancat)

Avda. de la Constitució, 40
Telèfon 87 92 92
ALARÓ (Mallorca)

Atemptats contra el nostre medi ambient

A una tanca aprop de la possessió consellera de «mai nou», però encara dins el terme municipal d'Alaró, la Conselleria d'Agricultura va donar permís per a talar una vintena d'alzines, alguna d'elles centenària. Hem de recordar que l'alzina és l'arbre autòcton per excel·lència de la nostra illa, i el que més equilibri manté amb tots els factors del nostre medi: sòl, temperatura, pluviositat, etc.

És llastimós que les màximes autoritats del nostre país no demostrin la més mínima sensibilitat a l'hora d'autoritzar aquestes tales.

Per altra banda l'Àrea Natural de

«S'Estret» ha tornat patir una altra agressió. Es tracta aquesta vegada d'una instal·lació telefònica consistent en l'extesa d'uns fils a més d'onze pals, sense que prèviament s'hagués obtingut el permís municipal.

Es dona el cas que l'Ajuntament d'Alaró va suspendre la tramitació del permís d'obra fins que la Companyia Telefònica subsanés determinades deficiències contingudes en el seu projecte. A l'informe emés pel tècnic municipal s'assenyala com a condició per otorgar el permís que els fils anassin enterrats, tal com prescriu l'article 20 de la Llei

d'Espais Naturals.

Malgrat tot la Companyia Telefònica, mostrant una total indiferència per les disposicions legals han duit a terme la instal·lació dels fils i dels pals, sense comptar amb el corresponent permís municipal.

Devant aquests fets, l'associació ecologista de les Balears, el GOB, ha presentat la corresponent denúncia a l'Ajuntament demanant que sigui sancionada la companyia responsable de la il·legalitat de les obres, a més d'exigir a la Companyia Telefònica a desfer la instal·lació. Si no s'obliga a l'esmentada companyia a retirar els pals i els fils significaria consentir la realització d'obres sense autorització municipal, i l'agressió, sense justificació, dels espais naturals, però sobretot, establir un perillós precedent de consentiment d'obres il·legals realitzades en semiclandestinitat, i de forma apresurada, amb la pretensió de que, una vegada fetes, l'administració ho consenti.

La zona que compren aquesta Àrea Natural està soportant darrerament una important intervenció/destrucció humana. Com exemple podem dir que s'ha autoritzat l'obertura d'un camí amb la finalitat d'arrebassar una olivera centenària.

Hem sabut també que hi ha intencions d'obrir un camí fins a les cases del Rafal i altres finques veïnades amb l'únic fi de poder accedir en cotxe fins els colls durant la temporada de caça.

GOB d'Alaró

J. Simonet Vidal

AGENT CORREDOR D' ASSEGURANCES

Avda. de la Constitució, 23 - 07340 ALARÓ

Tel. 51 02 08 - Fax 87 91 60

Orfeó d'Alaró

Crònica d'un concert

Sam

El primer concert de la temporada de l'Orfeó, fou el dia 26 d'Abril passat, a l'Església Parroquial de Santa Maria del Camí, amb motiu de la Fira de Santa Maria.

Concert patrocinat per l'Ajuntament de Santa Maria, que després, molt gèntilment, oferí un esplèndid sopar als membres de l'Orfeó i acompanyants, al que va assistir el batle Sr. Morro i altres membres del consistori.

Aquest concert era esperat amb molta il·lusió per l'Orfeó, ja que s'estrenaven quatre de les sis cançons noves que actualment estan en període d'assaig.

Aquestes quatre peces eren «O haupt voll blut» de J.S. Bach del XVIII, «O la che bon eco» d'Orlando di Lasso del XVI, «Hoy comamos y bebamos» de Juan de la Enzina del XV i «Santa María Stella do día» de les «cantigas»

d'Alfons X el Savi, harmonitzada per F. Mompou, peces que, amb l'evolució que segueix l'Orfeó ja entrenen certes dificultats, tant per entrades, com per matitzacions o en el cas de «O che bon eco» l'acompanyament d'un quartet format per un membre de cada corda que va fent l'eco a la coral.

Sorprenentment, en el cas d'aquestes quatre peces, se varen complir les bones expectatives posades i esperades pel nostre director, a part d'una entrada falsa a la cançó d'Orlando di Lasso. En canvi, allà on se va fer aigua, va esser a una peça tant assumida com és «Stabat Mater» de Zoltan Kodaly, on es varen pendre totalment els papers degut a un excés de confiança. En el «Sakura», que va esser repetida al final per petició del públic, les contralts hi varen entrar amb molt poca seguretat, i «In stiller Nacht» de J. Brahms va pas-

sar sense pena ni glòria, com un exercici més de solfeig.

Menció apart mereixen «Locus Iste» de A. Bruckner, que va sortir rodona, amb totes les entrades, matitzacions i silencis al seu degut temps, i que va fer vibrar el públic, «Niño Dios de amor herido», molt ben executada, i pel final, la nadala valenciana «Sant Josep se fa vellet», que va sonar amb tota la seva ingenuïtat i expressivitat, transmetent la força de la gent llevantina i la seva vitalitat, poble músic i cantor per excel·lència.

La propera trobada musical serà a Biniali, convidats pel Rector de la Parròquia, i properament, un intercanvi amb la decana de les corals de Mallorca, la coral «L'Harpa» d'Inca.

No volem acabar sense agrair les facilitats que ens va donar D. Pere, Rector de Santa Maria i alaroner d'arrel.

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

Rock Viu a Sóller

Dissabte, 9 de maig. Camp de futbol de Sóller. Pa amb oli Band. Tots Sants. Sangtraït

Un moment de l'actuació de Tots Sants

Anàrem molt justs de temps però aconseguírem arribar d'hora a Bunyola i agafar el tren de Sóller, que venia carregat de joves com nosaltres que volien assistir al concert. Durant tot el trajecte, un bon nombre de joves anaren el viatge cantant i fent disbarats

un rere l'altre (a més de beure cerveses i «kalimotxo» sense aturar). En arribar, ens dirigíem al camp de futbol, on s'arribaren a reunir prop de dos milers de persones.

El concert començà amb un poc de retard. Els primers foren els Pa amb oli

Band, un grup que fa un R'n'B amb clares tendències dels anys setanta. Començaren amb el Roadhouse Blues dels Doors i tocaren prop d'una hora intercalant alguns temes propis amb versions. La música que fan necessita esser més escoltada per disfrutar-ne plenament i aquell no era el seu concert. La majoria de gent no era allà per escoltar-los a ells, sinó els altres dos grups, que fan un rock més dur.

Era l'hora de donar pas a Tots Sants, grup que ja vos hem presentat. Fou el grup amb què el públic més disfrutà, ballant i cridant durant tota l'actuació. Només començaren a tocar i tothom envestí cap a l'escenari, les barreres del qual ja havien desaparegut poc temps després. Molts pujaven a l'escenari i es tiraven de cap damunt la resta del públic. Tots Sants, veient la reacció del públic, ho va treure tot i tocà amb molta força i duresa tots els temes que inclourà al disc, a més d'altres temes propis. Va fer una versió d'un tema dels Hards-ons (grup trash-australià), que ells anomenen Aine. Fou una altra bona actuació de Tots Sants, que acabà repetint a petició del públic Ca de Bou. Segons Marc, el bateria, fou un concert molt punki (i jo li don tota la raó).

Després de Tots Sants, tocà Sangtraït. Va ser l'estrella de la nit i gaudí d'uns efectes tant de so com de llum que no tengueren els altres dos grups. Però això no es notà, que gairebé es limità a escoltar un Sangtraït que sonen en directe igual que en el disc.

La base rítmica dominà sobre les guitarres que quasi no se sentiren i això va fer que perdessin molta força. Aquells que es lluíren foren Martín Rodríguez i Papa Juls, amb un «solo» de bateria i un d'armònica respectivament.

El Rock Viu acabà i nosaltres agafàrem una altra vegada el tren, que aquesta vegada no ens costà res de res. Per què? Per què? Perquè era especial!

Tomeu Simonet

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

*Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ*

Tel. 510248

Un bon any de cinema americà

*Fotograma
de la pel·lícula
Fried green
tomatoes*

Un 90% del cinema que veim al nostre país és americà, per aquest motiu ens hem acostumat a veure'l com una cosa nostra, no ens és en absolut estrany, malgrat haver estat realitzat en un país tan llunyà. El cinema de Hollywood està sustentat per una gran indústria i molts diners, la qual cosa fa normal aquesta allau de pel·lícules que tots els anys ens arriben.

No pel fet de tenir infraestructura i mitjans el resultat ha d'esser una bona pel·lícula, sinó que moltes vegades ocorre més bé el contrari per això és un goig comprovar que aquesta temporada ha estat bona per al cinema, els guionistes, els directors, els productors, etc., que han estat prou inspirats per presentar-nos productes d'autèntica qualitat, entre els quals voldria destacar: «Grand Canyon», «The Silence of the lambs», «Thelma and Louise» i «Fried green tomatoes».

«Grand Canyon» és possiblement una de les millors pel·lícules de la temporada, ara bé, això sempre és una apreciació subjectiva. Però, sigui com sigui, la pel·lícula ens mostra una visió terrorífica i degradada de la ciutat de Los Angeles i dels seus habitants a través d'una família de classe mitjana, una mena de víctimes de les circumstàncies, i de les relacions d'aquesta família, més o menys casuais, amb amics i veïns. Cal destacar-ne la molt bona actuació de Kevin Klein en un personatge molt diferent al que ens tenia acostumats. Malauradament no ha durat molt de temps en cartellera i, per aquest motiu, molta gent haurà quedat sense poder-la veure. Possiblement a causa que no va tenir sort en el moment de l'estrena, ja que la programaren poc abans dels Oscars i com que no n'hi donaren cap...

Amb «The Silence of the lambs» ha

passat el contrari que a la pel·lícula comentada abans, també és una bona pel·lícula, evidentment, però a més ha obtingut èxit de públic i de premis. Ha obtingut cinc Oscars, per una vegada encertats gairebé tots, i a més du uns quants mesos en cartellera aquí, a Palma. La pel·lícula és un thriller ben realitzat, que sap mantenir la tensió, com s'espera d'un film d'aquest tipus, i té uns cops d'efecte més o menys oportuns. El duel interpretatiu dels dos protagonistes principals és realment sensacional, Anthony Hopkins fa el paper de la seva vida i Jodie Foster no queda endarrera i, com que, a més, té molt bona premsa a l'Acadèmia de Hollywood, li donen un premi darrera l'altre. És una pel·lícula que s'ha de veure.

«Thelma and Louise» és una pel·lícula estranya dins el panorama cinematogràfic americà. És estranya perquè el cinema americà, des de sempre, no ha tractat massa bé els personatges femenins, és un cinema d'herois masculins, John Wayne, Jimmy Stuard, etc., reflex de la pròpia societat americana i, de cop i volta, apareixen dues senyores de pèl roig i omplen la pantalla. La fotografia és excel·lent i els exteriors, fantàstics, el Monumental Valley de nit...

«Fried green tomatoes» és la menys espectacular de les pel·lícules comentades, és el que podríem dir una pel·lícula entranyable, emotiva i, tal vegada, un poc sentimental. Una senyora de mitjana edat, mentre visitava una tia del seu marit a una residència, coneix una dona ja major, la qual li conta una història de quan era jove. A partir d'aquí el film comença a desenvolupar una segona història. Kathy Bates i Jessica Tandy en són les principals protagonistes.

Aquestes quatre pel·lícules són, per a mi, les més destacades de la temporada, tal vegada n'hi hagi qualcuna altra que pugui estar en aquesta petita llista, però crec que és suficient per dir que aquest any ha estat un bon any de cinema americà.

J.P.

La protecció del cabell a l'estiu

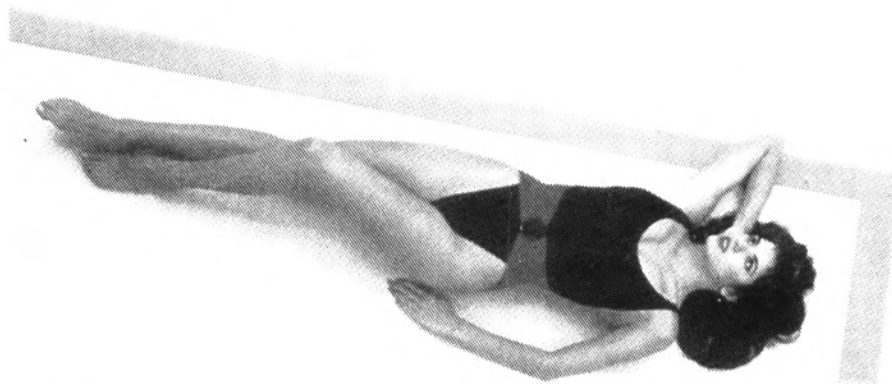
Falten poques setmanes per entrar dins l'estiu. Una estació diferent, plena de vida, plena d'il·lusió, amb ganes de rompre la rutina diària. Molta gent pensa en les seves vacances i en les dels seus cabells descansant de la cita setmanal a la perruqueria.

La gent hi acudeix a fer-se un nou tallat, una permanent o posar-se el seu color, pensant que així es cabells queden protegits de l'aigua, del sol, de la piscina...

Quasi tothom pensa en els bronzajadors i en les cremetes per la pell, aspecte prou important, però quasi mai no pensa en els seus cabells i després de l'estiu es presenten a la perruqueria fets un fregall i una pena.

A causa del clor de les piscines, al ressecament del sol i de l'aigua de la mar els cabells tornen lletjos i difícils de pentinar.

Consells perquè no us passin totes

aquestes coses:

1. Si teniu el **cabell normal**, empra una protecció abans d'anar a la piscina o a la platja (gel o esprai) i un xampú neutre (el que us recomani el vostre perruquer).

2. Si teniu el **cabell permanentat** empra igualment una protecció abans d'anar a la piscina o a la platja i després un xampú i una crema adequats a la permanent. D'aquesta manera nota-

reu com el cabell es torna suau, brillant i fàcil de pentinar.

3. Si duis un color concret empra, com sempre, una protecció idònia i un xampú aposta pel color.

4. Com a darrer consell us recomanem una màscara cada mes i una exposició mesurada al sol.

Fins el proper número.

Miquel Llinàs

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

Futbol

Tan sols manca una jornada per acabar la lliga (el partit que s'ha de celebrar dia 17 i que enfronta els equips d'Alaró i d'Alcúdia) a l'hora d'escriure aquest article, i l'equip alaroner encara no té la permanència assegurada, ja que li manca un punt i, a més, també depèn que l'equip menorquí del Seis-lam descendeixi o no de la 3ª Divisió Nacional. S'ha de dir que en els cinc darrers partits (els que s'han jugat des que va sortir el núm. 0 d'aquesta revista fins a l'hora d'escriure aquest article) tan sols s'han aconseguit dos punts, i tots dos dins el nostre camp, encara que hem de dir que els dos partits jugats fora camp, dins Montuïri i dins el del Constància d'Inca, l'equip alaroner amb un poc de sort hauria pogut dur dos empats ja que s'ho mereixia.

Una de les notes més destacades dels darres partits és el debut en aquesta categoria del juvenil de la cantera local Rafel Pizà i Rosselló, que va debutar en el Partit Montuïri-Alaró jugant els 90 minuts i també en el que va enfrontar l'Alaró amb el Murenc, completant una bona actuació.

Esperant que, a l'hora que els lectors d'aquesta revista llegeixin la informació esportiva, l'Alaró hagi saltat la categoria, vos informam de la posició que ocupa a la lliga i del seu bagatge:

Posició que ocupa: 18^a

Partits jugats: 37

Partits guanyats: 11

Partits empatats: 6

Partits perduts: 20

Gols a favor: 50

Gols en contra: 67

Punts: 28-8

Juvenils

Els juvenils alaroners ja han acabat la lliga i han quedat classificats a la part intermèdia de la taula classificatòria.

Des de l'aparició d'aquesta revista fins ara, tan sols han jugat tres partits aconseguint dos punts després de dos empats dins el propi camp. Aquests darrers partits, els juvenils tan sols han

L'equip de pre-alevins

comptat amb els jugadors justs, llevat del darrer partit en què comptaren amb la participació de dos jugadors cadets, n'Antoni Coll i en Gori Estarellas, fins a l'extrem que un jugador de camp, com Santiago Reynés, va haver de jugar dos partits de porter, amb bones actuacions. El bagatge final de la temporada 1991-92 ha estat la següent:

Partits jugats: 26

Partits guanyats: 9

Partits empatats: 5

Partits perduts: 12

Gols a favor: 40

Gols en contra: 65

Punts: 23-3

Cadets

Els cadets varen ser els primers en acabar la lliga, ja que finalitzà el passat 11 de maig, empatant 2 a 2 en el camp del Selva enfront del Xilvar. El seu bagatge a la lliga, en el qual s'ha descendit de categoria —la temporada 1992-93 hauran de jugar a 2ª regional—, ha estat el següent:

Partits jugats: 30

Partits guanyats: 8

Partits empatats: 4

Partits perduts: 18

Gols a favor: 68

Gols en contra: 81

Punts: 20

Acabada la lliga, varen començar la Copa President, torneig en el qual aquesta temporada no han pogut passar

cap eliminatòria (hem de recordar que la passada temporada en passaren dues davant els Porreres i el Juventud Sallista B), ja que a la primera varen quedar eliminats per l'equip inquer del Beat Ramon Lluïll, que va aconseguir empatar a tres gols dins el camp municipal d'Alaró inclinà l'eliminatòria aconseguint guanyar de 6 a 1 dins el camp poliesportiu d'Inca.

Infantils

Aquests també ja acabaren la lliga el mateix dia que els cadets, dins el mateix camp del Selva i davant el mateix contrincant, però amb millor resultat que els cadets, ja que varen guanyar d'1 a 2.

El seu bagatge en aquest campionat de lliga ha estat el següent:

Partits jugats: 22.

Partits guanyats: 7

Partits empatats: 5.

Partits perduts: 10

Gols a favor: 29.

Gols en contra: 48.

Punts: 19.

Acabada la lliga, també han començat la Copa President, però aquesta categoria ho fa tipus lligueta en grups de tres equips, el primer classificat dels quals passa a la següent eliminatòria, cosa que pareix bastant difícil per a l'equip alaroner en aquests moments en què ja ha acabat la primera volta de la lligueta i l'equip de Santa Margalida té 4 punts de dos partits jugats, l'Alaró en té 2 i el Santa Maria, 0.

Els més petits d'Alaró són els que van més enrera quant a la finalització de la temporada, ja que els falten 4 jornades per acabar. Una de les notícies a resaltar d'aquesta categoria és que el passat 2 de maig, el partit que va enfrontar l'Alaró amb l'APA Beat Ramon Llull d'Inca i que va finalitzar amb el marcador d'1-0 a favor de l'Alaró, va ser arbitrat per Baltasar Prieto, un del col·laboradors més antics del futbol alaroner, ja que els àrbitres es varen negar a pitjar els partits dels benjamins perquè el CIM (que és l'organitzador d'aquest torneig) tenia un deute de gairebé un milió de pessetes amb el col·legi d'àrbitres.

El bagatge d'aquests partits, quan falten quatre jornades, és el següent:

Partits jugats: 30
Partits guanyats: 7
Partits empatats: 1
Partits perduts: 22
Gols a favor: 38.
Gols en contra: 138.
Punts: 15.

Andreu Vidal

Mateu Fiol, campió de Balears de tennis de la categoria d'alevins

Mateu Fiol i Bibiloni, de 12 anys, es proclamà campió de Balears de tennis de la seva categoria, d'alevins, el passat 25 d'abril.

El torneig, celebrat a l'Eivissa club de Camp, durà una setmana i incloïa les finals provincials d'alevins i d'infantil, masculines i femenines.

Després d'aquesta victòria, en Mateu, anirà a la fase final nacional, que segurament tindrà lloc dins el mes de juliol a les illes Canàries.

Mateu Fiol, que practica el tennis des del sis anys amb Andreu Puigserver, el seu entrenador, guanyà als seus contrincants amb molta facilitat.

La nostra més cordial enhorabona per aquest jove tennista, del qual esperam més victòries com aquesta.

Primer pla de Mateu Fiol

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

CUINA

Pebres farcits de bacallà

Ingredients per a 4 persones:

- 12 pebres, preferiblement del Pico.
- 400 gr. de bacallà esbocinat
- 1/4 de litre de salsa de beixamel

Ingredient per la salsa: 1 ceba, 1 pastanaga, 2 tomàquets, 1 tassó de vi blanc, 1 cullerot de brou de peix, oli d'oliva, 6 cullerades de nata líquida, pebrebò i sal.

Preparació:

-Començau la salsa posant a una cassola oli d'oliva. Fregiu la ceba i la pastanaga a poc a poc, i quan estiguin ben blanets, afegiu-hi els tomàquets ratllats i deixa-los fregir. Afegiu el vi blanc, el brou de peix, la sal i el pebre i deixau que es faci lentament.

-Al bacallà, prèviament remullat durant vint-i-quatre hores, li donam un bull i l'esbocinam més.

-Feis la beixamenl i juntau-la amb el bacallà.

-Farcieu els pebres i cosiu-los amb un escuradents.

-Passau la salsa pel colador.

-A la mateixa cassola, posau els pebres farcits.

-Cobriu-los amb la salsa.

-Deixau-los que bullin uns quinze minuts i afegiu-hi la nata.

-Moveu la cassola perquè esunti millor amb la salsa i deixau-los coure cinc minuts més.

-Serviu-los calents.

Bon profit!

Associació de Mestresses de Casa.

SOCIETAT

NAIXEMENTS

-Paula Colomar Yarbrough (29-4-92)

-Josep Gómez Prieto (15-4-92)

-Luís Bayón Dévez (15-4-92)

-Miguel Angel López Vidal (14-4-92)

-Joan Guardiola Rayó (30-4-92)

MATRIMONIS

-Gerardo Trillo Monsoriu i Beatriz Davidis (20-3-92)

DEFUNCIONS

-M^a del Pilar Amer Alias (28-4-92)

AGENDA

Alaró

Associació Tercera Edat

30 de Maig: Ofrena a la mare de Déu de Lluc. Participa tota la comarca d'Inca. Partida a les 3 h.

24 de Juny: Conferència de Rafel Monjo: «Consells higiènics per a la Tercera edat»

27 de juny: Festa aniversari de la inauguració del local.

30 de juny: Junta General extraordinària. Local de cultura de l'Ajuntament, a les 19 h.

Biblioteca

Segueixen les tertúlies literàries i l'«Hora del conte». Cada dimecres.

Grup excursionista

31 de Maig. Excursió als Tossals Verds.

14 de Juny. Excursió Sóller-Sa Foradada, amb barca. Es poden inscriure fins a dia 10 de Juny.

Grup d'Espeleologia

23 de Maig. Torrent de Coa Negre (Santa Maria del Camí)

7 de Juny. Cova del torrent de Cúber (Escorca)

20 i 21 de Juny. Forat del Camí, Balma de cala en Bagur, cova de sa Cantera i cova de sa Font o des Moro (Dragonera).

12 de Juny. Clausura dels cursos de català per adults de l'Obra Cultural Balear. Lloc: Ses Voltes. A les 9'30 h.

Pujada al castell amb bicicleta es va anular i possiblement es farà aviat.

Palma

1-31 de Maig. Col·lecció March. Art Espanyol contemporani per la Fundació Juan March.

1-31 de Maig. Casal Balaguer. Exposició de la ceramista Margalida Escalés.

18-30 de Maig. Sala d'exposicions de la Banca March. Exposició de Carlos Cerrón.

22-31 de Maig. Casal Solleric. Exposició Ramon Canet.

27-29-31 de Maig. Teatre Principal VI Temporada d'òpera.

«Aida»

29-30 de Maig. Església Sant Felip Neri V Cicle de música Polifònica.

29-31 de maig. Estació del tren. Fira del llibre.

14 de juny. Trofeu Ciutat de Palma de Mountain-Bike.

Horari de l'autobús

FEINERS I DISSABTES

Sortides d'Alaró:

7'45 h., 9'45 h., 15'30 h.

Sortides de Palma:

9'00 h., 13'00 h., 19'00 h.

DIUMENGES I FESTIUS

Sortides d'Alaró:

8'00 h., 18'30 h.

Sortides de Palma:

9'00 h., 19'30 h.

Combinació tren Palma-Inca de les 20'00

Sortida Alaró-Estació Consell: 20'00 h.

Sortida de Consell-Alaró: 20'30 h.

(Excepte dissabtes, diumenges i festius)

Telèfons per a casos urgents:

P.A.C.	51 10 04
Ajuntament matins	51 00 02
Polícia Local	51 81 11

Novetats a la Biblioteca de la fundació «La Caixa»

Alaró, Maig 1992

De les novetats arribades a la biblioteca durant el mes d'Abril-Maig, cal destacar:

«Mil anys de contes», històries i llegendes per explicar als nens abans d'anar a dormir de Ed. Milán.

«L'agent del rei» de Mª Angels Anglada es un relat històric, una investigació filològica, una novel·la d'amors i aventures i un homenatge a les arrels de la nostra sensibilitat.

«Els de lobenstein van a Bohèmia», novel·la de Alfred Döblin reflexa molt bé les propostes i inquietuds estètiques de l'expressionisme.

«Unió Europea», recull de textos bàsics sobre els projectes d'unio política i unió econòmica i monetària europees a cura de Carles A. Gasoliba.

El llibre de les IX Jornades d'Estudis Històrics locals «La manufactura urbana i els menestrals» (ss XII-XVII).

Perquè els alaroners estiguem ben

informatos a l'hora de viatjar, la biblioteca està ampliant el fons de Guies de viatges, aquest mes són novetats les de Edc. El País de MARRUECOS; ISLAS GRIEGAS; FLORENCIA; VENECIA; SEVILLA i de l'Editorial Laertes NORUEGA i de Ed. Kairós INDIA DEL SUR.

També s'han de mencionar els que tenen per tema la salut com són: «Dormir bien es vivir mejor», «Cuide sus arterias», «La hipertensión», «Sexualidad sin prejuicios».

Un llibre molt interessant i bell que va dirigit als infants però del que ben bé poden fer ús els grans és el de «Grandes Herbívoros» amb unes fotografies i explicacions molt encertades.

Llibre d'actualitat però que descriu una problemàtica amb molta d'història «Los Kurdos». Historia de una resistencia» de M. Marorell.

Catalina Simonet

PEBRE DE CIRERETA

Com a col·laborador habitual d'aquesta revista —si els fets volen que tots dos tenguem llarga vida— tenc l'obligació, perquè sé que ningú més no ho farà, d'agrair des d'aquestes pàgines la propaganda gratuïta que en fan determinants personatges de certs sectors de la població, reacis sempre a tota iniciativa que no poden ben encaminar.

-Venc s'home ben barat. Què me'n dones?

-Res

-Idò, fet!

Tal vegada aquest és un bon moment, ara que s'aplicaran noves normes de circulació, perquè les autoritats competents en matèria es plantegin de reduir la velocitat a l'hora de circular pels carrers d'aquest poble. I encara és més el moment de fer-ho si tenim en compte que pobles veïnats estarien disposats a mobilitzar-se per poder anar a peu tranquil·lament.

Tramuntana Ràdio presenta Silenci de veus.

He dit ja que m'encanten els rumors que corren al voltant d'aquesta revista.

Que no decaigui la feta! Que no decaigui! Arrel de l'entrada en vigor de la Llei de Protecció dels animals, la festa des Bou ha de menester una reconversió. És qüestió de posar-hi imaginació i de cercar-se una excusa per pasar-s'ho bé, sense fer «animalades». Per tant, vos convidam a exprémer-vos la mollera perquè entre tots surti qualque idea.

Es troben dos amics.

-Saps que em passa darrerament: que m'agraden totes les dones menys la meva.

-A mi em passa el mateix: m'agraden totes menys la teva.

L.S.D.

MOTS ENCREUATS

NÚMERO 1

14 lletres

cavallerositat
correligionari

11 lletres

esterilitat

9 lletres

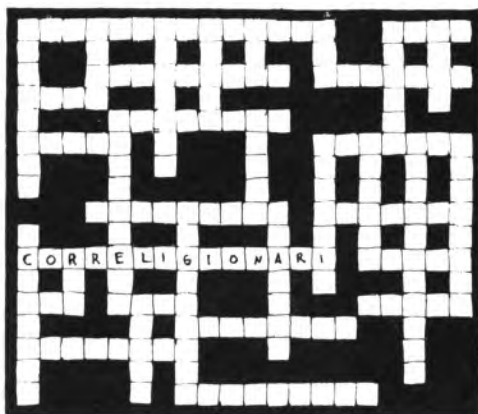
asserrenat
fugissera
reglament
traducció
trinitari

8 lletres

captador
econòmic
formatge
mengívol
morcaire
tapadora

7 lletres

anglesa
endurir

occia
prima
reina
ritme

4 lletres

arma
asta
tapa
toro
tota

3 lletres

ini
nas
ros
tel

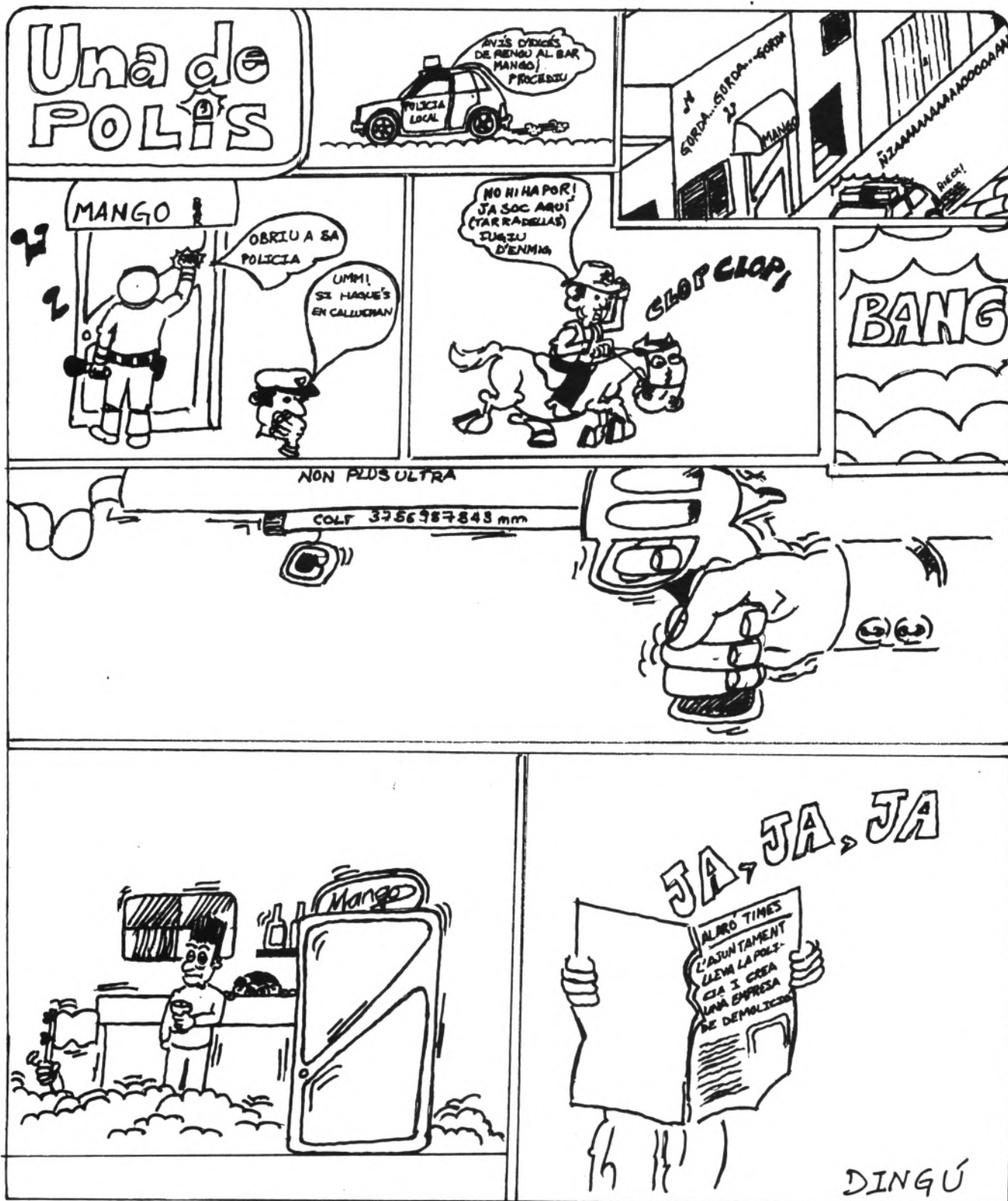
SOLUCIÓ AL NÚM. 0

1	O	R	N	A	M	E	N	T	A	C	I	O
2	R	A	I	L	F	U	E	T	A	D	A	
3	T	A	B	U	A	L	R	E	S			
4	T	E	R	E	S	A		A	D	R	A	I
5	O	S		R	U	G	I	R		D	L	
6	V		A	G	A	R	B	A	R		I	V
7	A	N	G	U	L	A		D	F	S	E	
8	L	A	I	E		I	M	I	T	A	T	S
9	L		T	R	E	M	O	L	A	V	E	S
10	O	N	A		R	E	M	O	R	O	S	A
11	L	O	V		I	N	I		N		N	
12	A	M	A	G	A	T	A	L	L	S		T

llostre
titànic
tramvia
turment

6 lletres
rengle
tossim

5 lletres
deveu
eriçó
grata

SALVEM

ALARÓ

PROU ESPECULACIÓ!